ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ

Ἐποιήθει ὑπό

Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Ὑμνογράφου

Τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

Εἰς μνήμην τοῦ Μακαριστοῦ
Γέροντος Παναρέτου τοῦ Φιλοθείτου

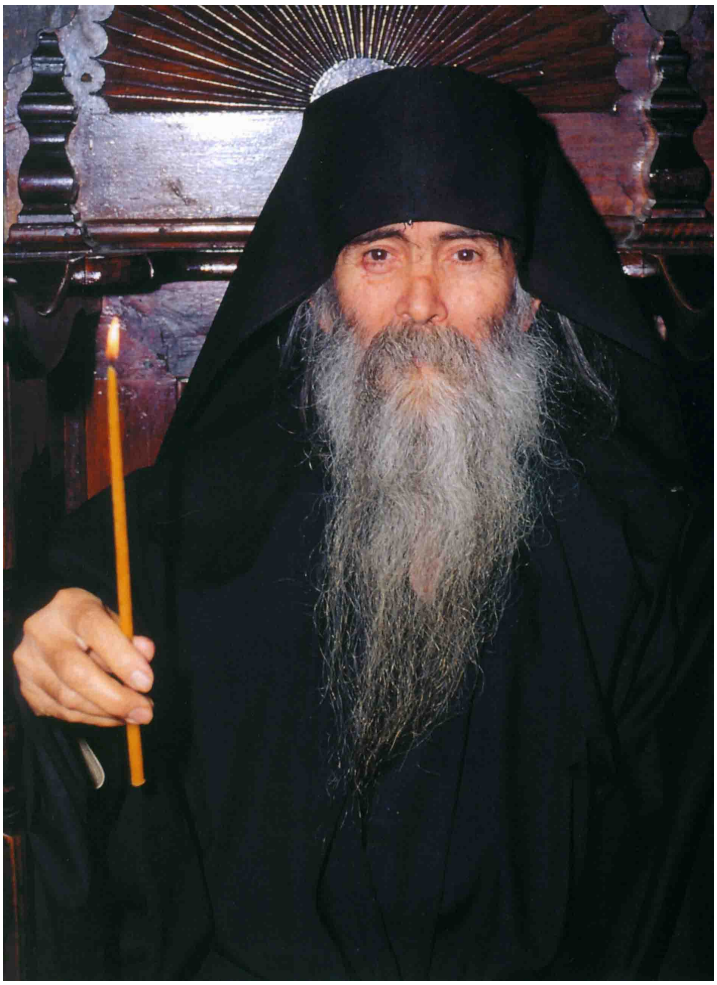

Γέρων Παναρετος Φιλοθείτης (1924-1993)

Περίφημος μουσικοδιδάσκαλος,
βαθύτατος γνώστης τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς,
καθώς καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐξωτερικῆς καὶ τῆς ἀσιατικῆς,
καθὼς εἶχε μελετήσει
ὅλα σχεδὸν τὰ μουσικὰ καὶ θεωρητικὰ συγγράμματα
τῆς καθ' ἡμᾶς μουσικῆς
ἀπὸ τὸ 1820 μέχρι τὶς ἡμέρες του.

Βιογραφικό
τοῦ αειμνήστου Γέροντος
Παναρέτου Μοναχοῦ του Φιλοθεΐτου.

Συντάκτης: Διονύσιος Ἀνατολικιώτης. www.symbole.gr

Δύο λόγια γι' αὐτὴν τὴν μεγάλη μουσικὴ μορφὴ τοῦ 20οῦ αἰῶνος μὲ πληροφορίες ποὺ δὲν νομίζω ὅτι ἔχουν δημοσιευθῆ μέχρι τώρα (στὸ διαδίκτυο τοὐλάχιστον), τὶς συνέλεξα κυρίως ἀπὸ τὰ ἀνίψια του καὶ ἀπὸ μαθητές του.

Ὁ ἀείμνηστος μοναχὸς Παναρέτος (Παναγιώτης Μακρυγιάννης, 1924-1993) ἦταν καλλιφωνότατος ἱεροψάλτης στὴν Πάτρα καὶ περίφημος μουσικοδιδάσκαλος. Ἐργαζόταν πνευματικὰ καὶ ἱεραποστολικὰ καὶ δίδασκε τὴν μουσικὴ σὲ κάθε ἐνδιαφερόμενο, συνήθως χωρὶς νὰ πληρώνεται.

Ἦταν βαθύτατος γνώστης ὄχι μόνον τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐξωτερικῆς καὶ τῆς ἀσιατικῆς (μὲ ὅλα τὰ μακάμια καὶ τοὺς σουπέδες), καθὼς εἶχε μελετήσει ὅλα σχεδὸν τὰ μουσικὰ καὶ θεωρητικὰ συγγράμματα τῆς καθ' ἡμᾶς μουσικῆς ἀπὸ τὸ 1820 μέχρι τὶς ἡμέρες του, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἔκανε ἐπίδειξι τῶν γνώσεών του.

Δὲν ὑπῆρχε σὲ ὅλη τὴν ἐπικράτεια ὅμοιός του μουσικοδιδάσκαλος ὡς πρὸς τὴν μεταδοτικότητα καὶ τὴν διδακτικὴ ἱκανότητα. Ἔλεγαν χαρακτηριστικὰ ὅτι μποροῦσε νὰ πάρῃ ἕναν γάιδαρο καὶ νὰ τὸν μάθῃ νὰ κελαηδᾷ.

Ἡ ἁπλότης του, ἡ εἰλικρινὴς ταπείνωσίς του καὶ ἡ πνευματικότης του ἦσαν παροιμιώδεις. Δὲν εἶχε τὸν γνωστὸ ψαλτικὸ ἐγωισμὸ καὶ τῦφο, γι' αὐτὸ δὲν τὸν ἐνδιέφερε ἂν θὰ ἦταν στὴν ἐκκλησία δεξιὸς ψάλτης ἢ ἀριστερὸς ἢ ἀκόμη καὶ βοηθός! Ἤθελε μόνον νὰ ψάλλῃ προσευχόμενος καὶ νὰ προσεύχεται ψάλλων.

Δὲν ἐπεδίωξε μουσικὴ δόξα, ἀλλὰ μόνον τὴν δόξα ποὺ ὁ Χριστὸς χαρίζει στοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν· ὡς ἐκ τούτου ἐθεράπευε τὴν μουσικὴ ὄχι ἐπαγγελματικὰ ἀλλὰ μὲ μοναδικὴ πίστι, ἀφοσίωσι καὶ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, ποὺ πήγαζαν ἀπὸ τὸν θεῖο πρὸς τὸν Χριστὸ ἔρωτα ποὺ εἶχε ἀνάψει στὴν καρδιά του ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας. Γι' αὐτὸ ἐγκαταλείπει τὰ ἐγκόσμια καὶ κείρεται μοναχὸς στὸ παλαιὸ καὶ ἱστορικὸ μοναστῆρι τοῦ Ὁμπλοῦ (εἰσοδίων τῆς θεοτόκου) Πατρῶν.

Στὸ μοναστῆρι τοῦ Ὁμπλοῦ ἠχογραφεῖ καθημερινῶς καὶ δημιουργεῖ μία σειρὰ μὲ τὰ κυριώτερα κλασσικὰ μαθήματα ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς (ἀναστασιματάριον, εἱρμολόγιον, μαθήματα τοῦ ἐνιαυτοῦ, τριῴδιον, μεγάλη ἑβδομάς, πεντηκοστάριον, μαθήματα λειτουργίας, διακονικὲς καὶ ἱερατικὲς αἰτήσεις καὶ ἐκφωνήσεις, καὶ πολλὰ ἄλλα) σὲ ὅλους τοὺς ἤχους παραλλαγὴ καὶ μέλος. Μοναδικό του μέλημα νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἀδελφούς του χριστιανοὺς στὴν σωστὴ ἐκμάθησι τῆς ψαλτικῆς, πάντοτε πρὸς δόξαν Θεοῦ. Οἱ φωνοταινίες του ἀντιγράφονται ἀπὸ μαθητὲς καὶ γνωστούς του καὶ βοηθοῦν ὀρθοδόξους φιλομούσους ὄχι μόνον στὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλον τὸν κόσμο.

Ἐπιθυμῶντας ἀκόμη ὑψηλότερη μοναχικὴ ζωὴ ἀναχωρεῖ γιὰ τὸν ἐπιβλητικὸ Ἄθωνα καὶ μονάζει στὴν μονὴ Φιλοθέου μέχρι τὸ τέλος τῆς ἐπιγείου ζωῆς του.

Ἐκεῖ διδάσκει μουσικὴ σὲ Ἁγιορεῖτες μοναχοὺς καὶ ἠχογραφεῖ ἐκ νέου ὅλα τὰ μαθήματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς (παραλλαγὴ καὶ μέλος) σὲ νέα σειρά, πλουσιώτερη καὶ πληρέστερη ἀπὸ τὴν πρώτη, καθὼς προσθέτει πολλὰ κλασσικὰ μαθήματα ἀλλὰ καὶ νεώτερα μουσικὰ βιβλία·

Ἀναστασιματάριον Ἰωάννου, Εἱρμολόγιον, Μουσικὴ κυψέλη τοῦ Στεφάνου, Μουσικὴ πανδέκτη τοῦ 1851, Μουσικὴ συλλογὴ Πρωγάκη, Μουσικὸς θησαυρὸς ἑσπερινοῦ καὶ λειτουργίας καὶ Καλλίφωνος ἀηδών, Μουσικὸς πανδέκτης ἐκδόσεων «Ζωῆς», ὅλα τὰ βιβλία τοῦ Ἀθανασίου Καραμάνη, καὶ ἄλλα! Στοὺς Ἁγιορεῖτες μαθητές του ἀνήκει καὶ ὁ γνωστὸς καλλίφωνος ἱερομόναχος Ἱερόθεος, πρώην Φιλοθεΐτης.

Ἂς μὴ νομίσῃ κανεὶς ὅτι οἱ ἠχογραφήσεις ποὺ ἔκανε τότε ὁ μακαριστὸς Πανάρετος μοιάζουν μὲ τὶς σύγχρονες. Δὲν εἶχε εἰδικὰ καὶ ἀκριβὰ μηχανήματα οὔτε ἐπαγγελματίες ἠχολῆπτες νὰ τὸν βοηθήσουν.

Ἠχογραφοῦσε στὸ κελλί του, μόνος του, μὲ ἕνα ἁπλὸ μαγνητόφωνο ποὺ τοῦ εἶχε δωρίσει ἕνας γνωστός του, ὁ ὁποῖος τὸ εἶχε φέρει ἀπὸ τὴν Ἀμερική. δὲν ἦταν κάτι τὸ ἰδιαίτερο· ἕνα ἁπλὸ μαγνητόφωνο τῆς σειρᾶς, τὸ ὁποῖο ἁπλῶς προσέθετε στὴν φωνὴ μία ἠχώ (echo). καὶ μὲ αὐτὸ τὸ ἁπλὸ ἐργαλεῖο βάλθηκε ὁ ζηλωτὴς περὶ τὴν μουσικὴν Πανάρετος νὰ ἠχογραφήσῃ «ἅπαντα τὰ μαθήματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς», ἄργα καὶ σύντομα, σὲ παραλλαγὴ καὶ μέλος! ἐνίοτε μαζί του συμψάλλει κάποιος ἀπὸ τοὺς ἀνιψιούς του ἢ κανένας συμμοναστής του.

Ἡ ἠχογράφησις γινόταν μὲ κόπους καὶ θυσίες, μὲ στερήσεις πολλές, μὲ πόνους λόγῳ τῶν ἀσθενειῶν του, ἐνίοτε καὶ μὲ στέρησι ἀκόμη καὶ αὐτοῦ τοῦ λιγοστοῦ φαγητοῦ του. Κατόπιν, ἀπὸ τὶς πρωτότυπες φωνοταινίες ἔκανε ἀντίγραφα καὶ τὰ ἔδινε δωρεὰν στοὺς συγγενεῖς του, στοὺς μαθητές του καὶ σὲ κάθε ἕναν ποὺ τοῦ ζητοῦσε.

Τὸ ἔργο ποὺ ἄφησε, ἕνα βουνὸ ἀπὸ φωνοταινίες μὲ ἠχογραφήσεις του, εἶναι σημαντικώτατο καὶ μοναδικό. Πρέπει νὰ ληφθῇ σοβαρὴ μέριμνα νὰ συγκεντρωθοῦν ὅλες οἱ ἠχογραφήσεις του, νὰ καθαριστοῦν, νὰ διασωθοῦν ὅσες δὲν ἔχουν ὑποκύψει στὴν φθορὰ τοῦ χρόνου, νὰ ψηφιοποιηθοῦν καὶ νὰ κυκλοφορήσουν τόσο στὸ διαδίκτυο δωρεὰν ὅσο καὶ σὲ ψηφιακοὺς δίσκους μὲ πολὺ χαμηλὴ τιμή.

Τό ἔχω γράψει καὶ ἄλλοτε ὅτι τὸ διαδίκτυο δὲν εἶναι ἕνας σταθερὸς καὶ ἀξιόπιστος τόπος γιὰ τὴν ἀποθήκευσι καὶ διάσωσι κάποιου πολύτιμου καὶ ἀξιόλογου ὑλικοῦ. Δὲν ὑποκαθιστᾷ οὔτε τὸ βιβλίο οὔτε τὶς φωνοταινίες ἢ τοὺς ἀκουστικοὺς δίσκους. Τὸ διαδίκτυο εἶναι ἐντελῶς ἄυλο, πιὸ ἄυλο καὶ ἀπὸ τὸν ἀέρα, σχεδὸν κενό· πολὺ εὔκολα θὰ μποροῦσε αὔριο τὸ πρωὶ νὰ μὴν ὑπάρχῃ διαδίκτυο πουθενὰ στὴν οἰκουμένη καὶ νὰ χαθοῦν διὰ παντὸς ὅλα ὅσα ἔχουν καταγραφῆ σ' αὐτό. Κατὰ πρῶτον λόγο τὸ βιβλίο μὲ τὰ γράμματα ἢ μὲ τὴν μουσικὴ παρασημαντικὴ καὶ κατὰ δεύτερον οἱ ἠχητικὲς ἐγγραφὲς σὲ (ψηφιακοὺς) δίσκους καὶ φωνοταινίες, καὶ ἡ διασπορά τους σὲ εἰδικὲς συλλογές, βιβλιοθῆκες, ἀρχεῖα κ.λπ. σὲ ὅλον τὸν κόσμο, ὅπου θὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ ἀνάλογη συντήρησις αὐτοῦ τοῦ ὑλικοῦ κ.λπ., βοηθοῦν ἀποτελεσματικὰ στὴν διάσωσι τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ.

Διονύσιος Ἀναπολικιώτης, www.symbole.gr
e-mail: symbole@mail.com
Skype: dionysios-anat

Παρακλητικός Κανών
Εἰς τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον.

Ὁ Ἱερεύς, ἐκφωνεῖ:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νύν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ΡΜΒ' (142)

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τό πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμί.

Ἦχος Δ΄ Δι

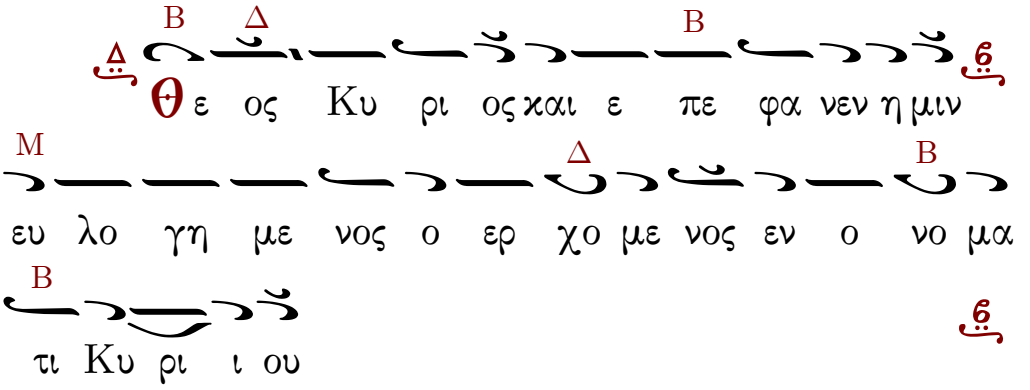

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ΄

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ὡς υ πο φη η της της αρ ρη του
σο φι ας και χρυ σο κο ολ λη η τος του Πνευ
μα τος λυ ρα και με τα νοι ας σαλ πιξ με γα
λο ο φω νος δω ρη σαι με τα νοι αν τη α
θλι α ψυ χη μου και πα θων με λυ τρω σε και παν
τοι ων κιν δυ υ νων ως παρ ρη σι αν
ε χων προς Χρι στον ω Ι ω α αν νη Χρυ σο
στο με ο ο σι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι

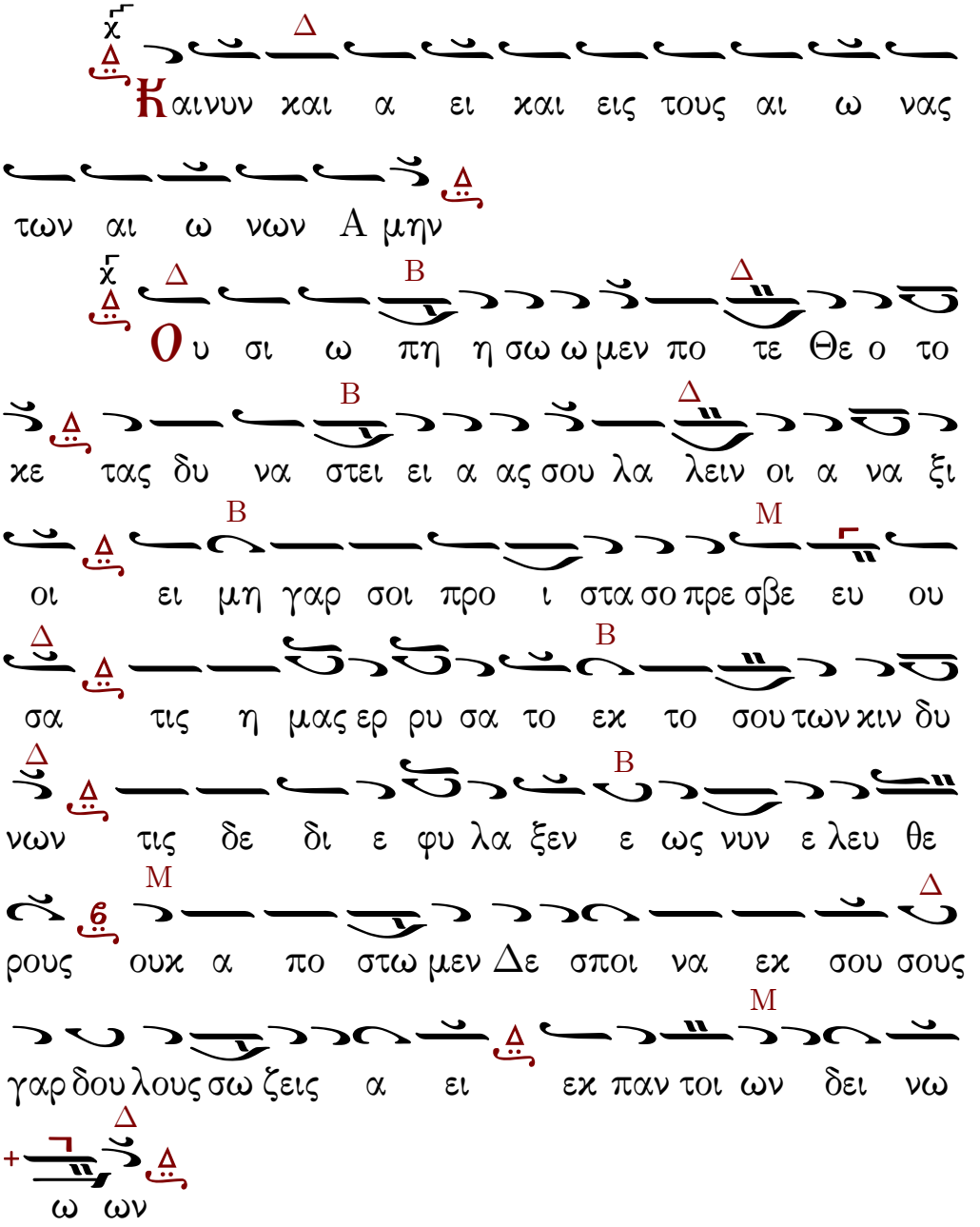

Ὁ Ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμός Ν΄ (50)

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου·

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιόν μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅ τι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν, ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ Κανών, Ὠδὴ Α΄. Ἦχος πλ. Νη

Ὑγρὰν διοδεύσας .....

χ Γ Ν
Ἀ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
Γ
μων

Γ Π Γ
Με τα νοι αν χο ο σμω α να φω νων χρυ
Ν Γ
σε οις σου λο ο γοις εκ βυ θου ου με α μαρ τι ων
προς γνω σιν α να γα γε την θει ει αν ι να
Δ Γ
σε μνως Χρυ σο λο γε βι ω σω μαι

Γ N
Ἀ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
Γ
μων

Γ Π
Ε λε ους τον πρυ υ τα νιν δυ σω πων την
N
κε κα κω με ε νην ερ γα σι ι αις ταις των πα
Γ
θων οι κτει ραι ψυ χην μου μη ελ λι ι πης ως
Δ Γ
συμ πα θης Ι ω αν νη Χρυ σο στο με

Γ N
Ἀ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
Γ
μων

Γ Π
Ϯ ων λο γων σου Πα α τερ ε πιρ ρο αις τον
N Γ
κε χερ σω με ε νον ταις του πλα α νου ε πι φο ραις
κα ταρ δευ σον νουν μου Χρυ σο λο ο γε ως αν
Δ Γ
καρ πον ε ξε νε γκη σω τη ρι ον

Γ
Ὑ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

Γ Π
Ἀ γνει ας δο χει ει ον πε ρι φα νες α
N Γ
γνον με συν τη η ρει και καρ δι ι α τε και νο ι
και σω μα τι Κο ρη και αι σθη η σει και των
Δ Γ
πα θων μου τον βορ βο ρον κα θα ρον

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος,

Γ N
Ἀ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
Γ
μων

Γ Π N
Ν̀ο μον θει ον κη ρυ υτ των χρυ σο ει δη
Γ
η γλωτ τη σου των της α νο μι ας χει μαρ ρων
N
Πα α τερ με λυ τρω σαι και της α φε σε ως τω

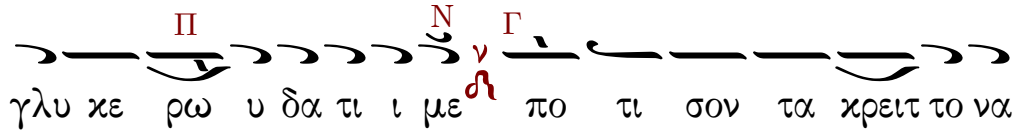
Π N Γ
γλυ κε ρω υ δα τι ι με πο τι σον τα κρειτ το να

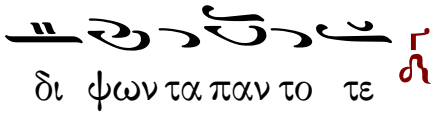
δι ψων τα παν το τε

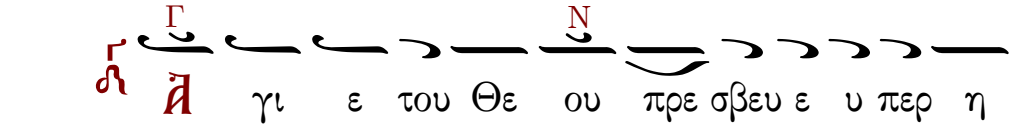
Γ N
Ἅ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

Γ
μων

Γ Π N
Ο λι κως ε δου λω ω θην τοις της σαρ κο

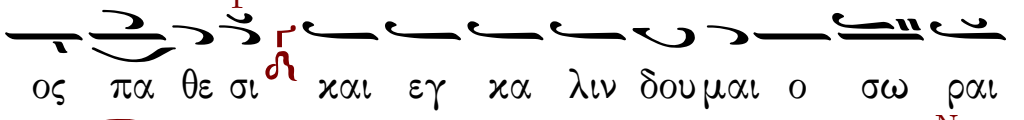
Γ
ος πα θε σι και εγ κα λιν δου μαι ο σω ραι

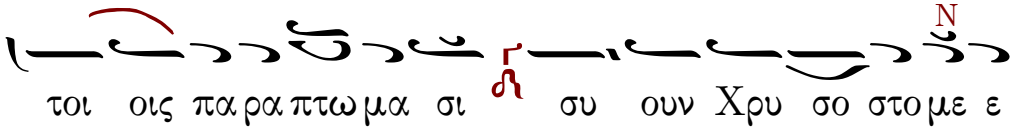
N
τοι οις πα ρα πτω μα σι συ ουν Χρυ σο στο με ε

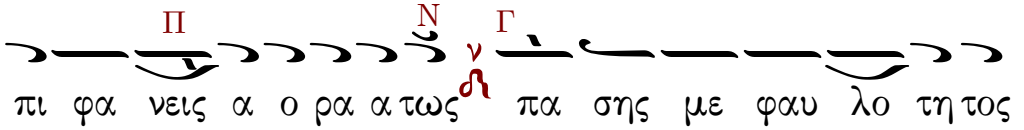
Π N Γ
πι φα νεις α ο ρα α τως πα σης με φαυ λο τη τος

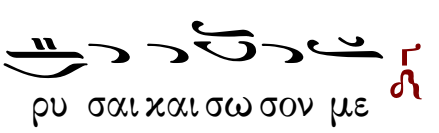
ρυ σαι και σω σον με

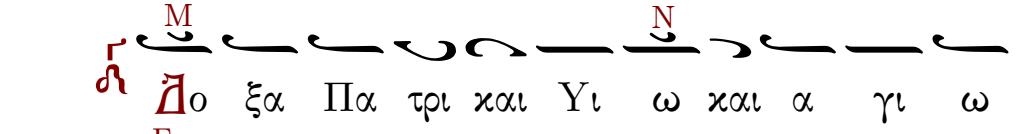
Μ N
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Γ
Πνευ μα τι

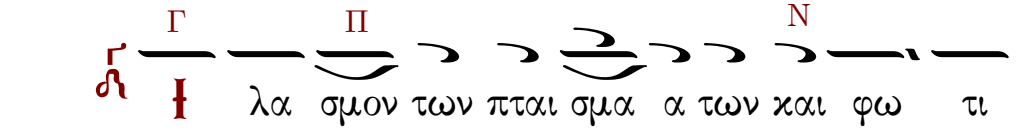
Γ Π N
Ι λα σμον των πται σμα α των και φω τι

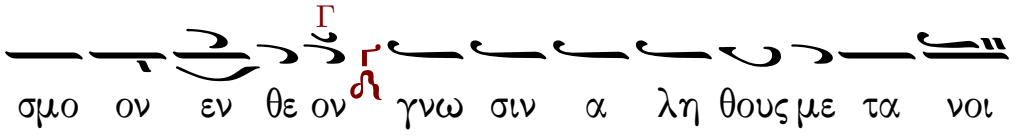
Γ
σμο ον εν θε ον γνω σιν α λη θους με τα νοι

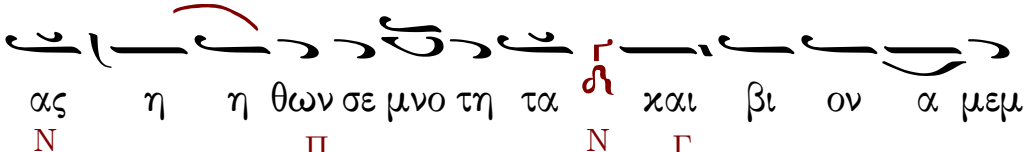
ας η η θων σε μνο τη τα και βι ον α μεμ

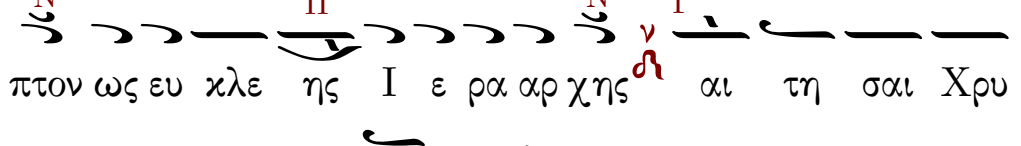
N Π N Γ
πτον ως ευ κλε ης Ι ε ρα αρ χης αι τη σαι Χρυ

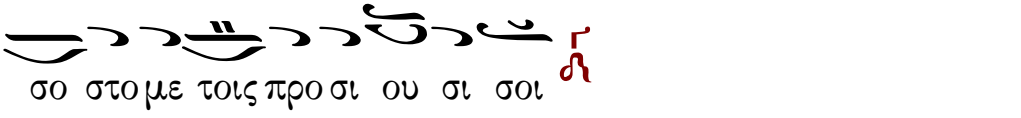
σο στο με τοις προ σι ου σι σοι

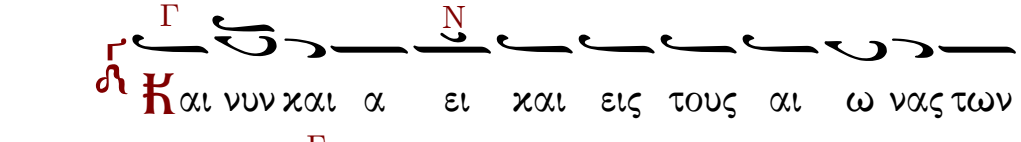
Γ N
Ϗαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

Γ
αι ω ω νων α μην

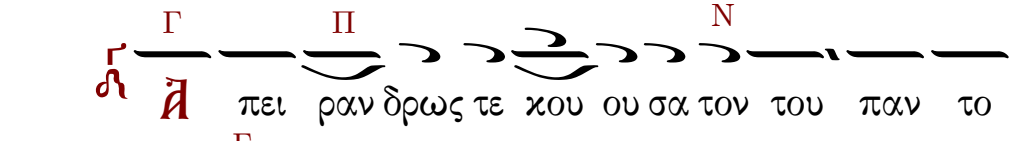
Γ Π N
Ѧ πει ραν δρως τε κου ου σα τον του παν το

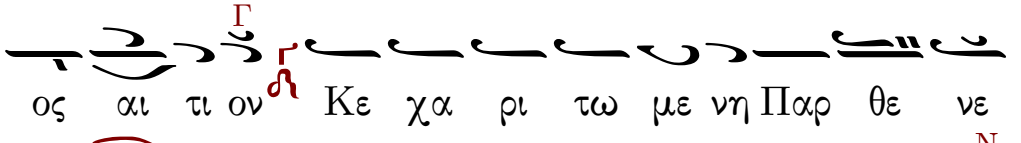
Γ
ος αι τι ον Κε χα ρι τω με νη Παρ θε νε

N
υ υ περ κα τα λη ψιν κο σμου αν τι λη ψις

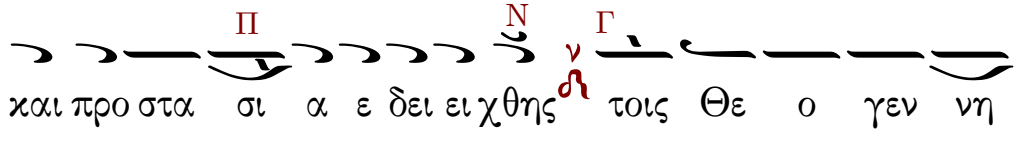
Π N Γ
και προ στα σι α ε δει ει χθης τοις Θε ο γεν νη

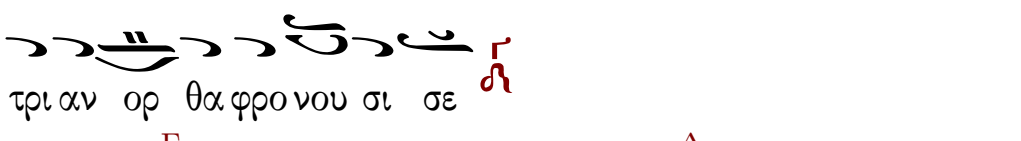
τρι αν ορ θα φρο νου σι σε

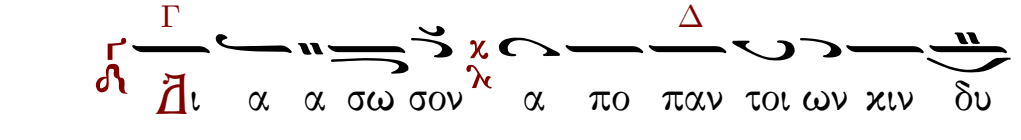
Γ Δ
Ѯι α α σω σον α πο παν τοι ων κιν δυ

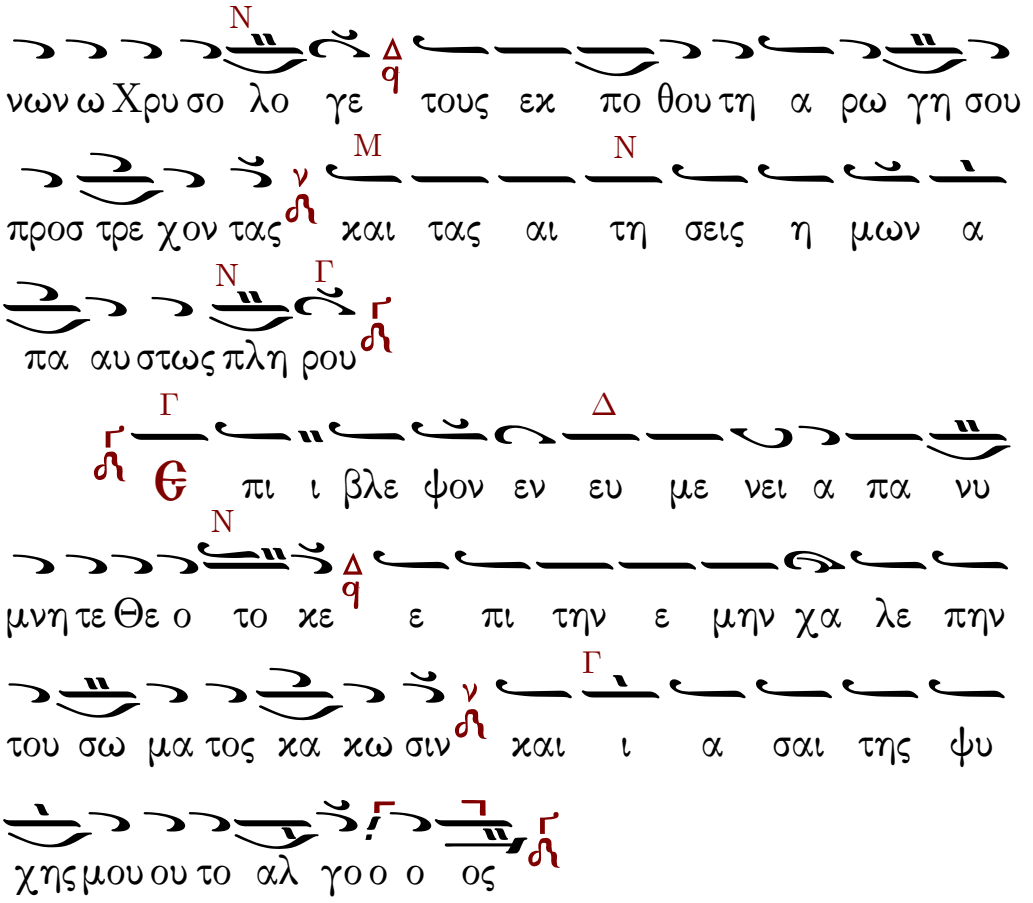

Ὁ Ἱερεύς·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ χοροί ἐν ἑκάστη αἴτησι τό:

Ἦχος Δι

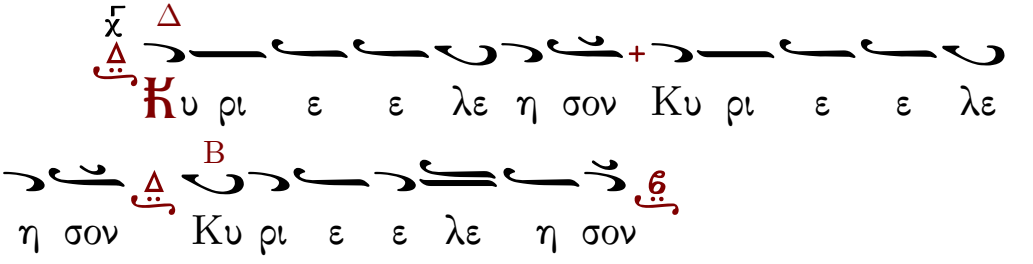

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ του Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ( ) καὶ πάσης της ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως των ἁμαρτιῶν των δούλων του Θεοῦ, πάντων των εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καί τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (καί μνημονεύει τά ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων.

Κάθισμα. Ἦχος Δι Πρεσβεία θερμή

Ὁ χορός:

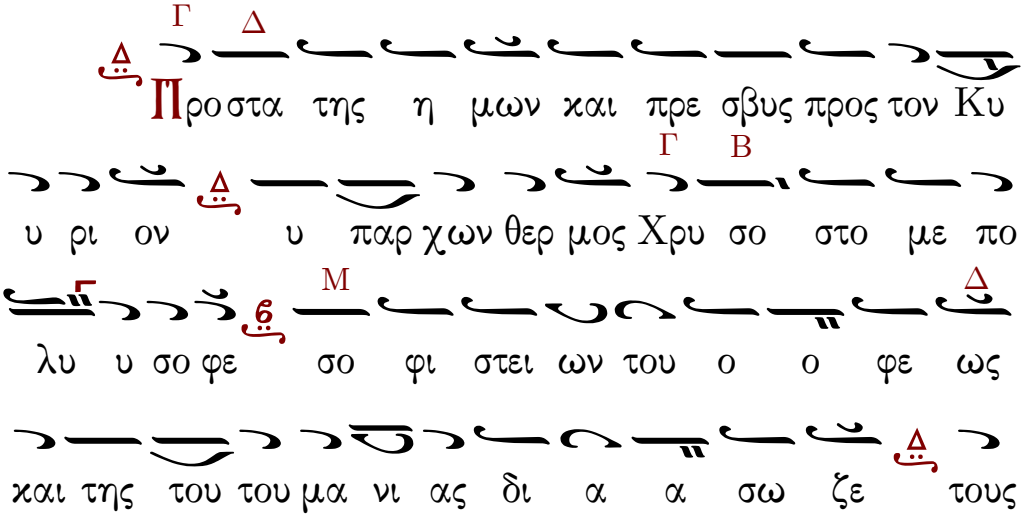

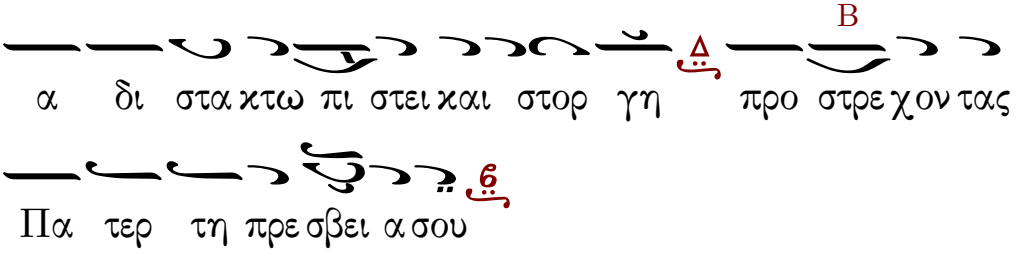

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

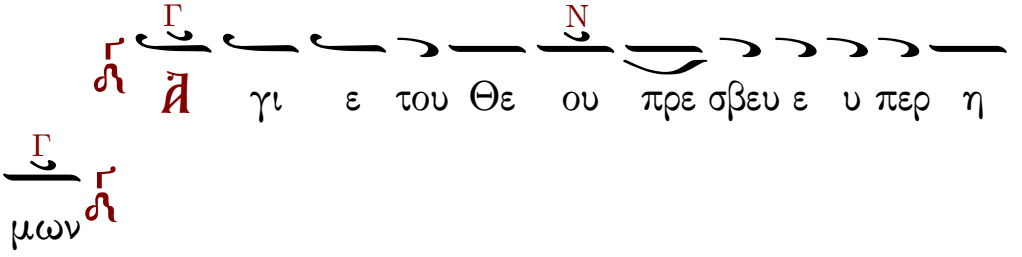

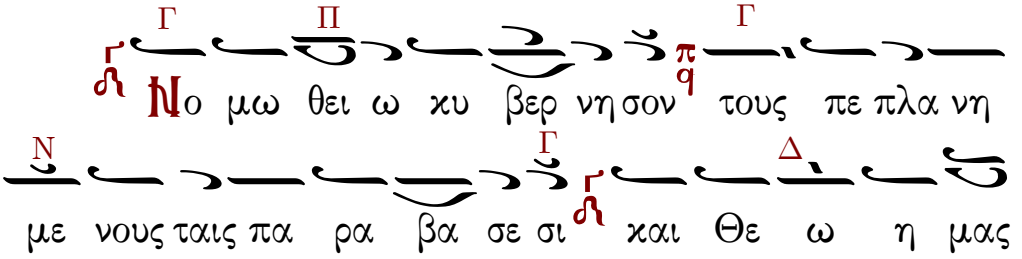

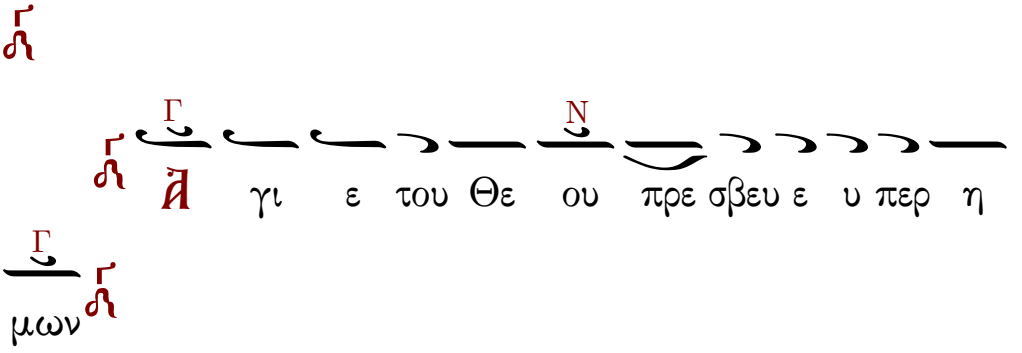

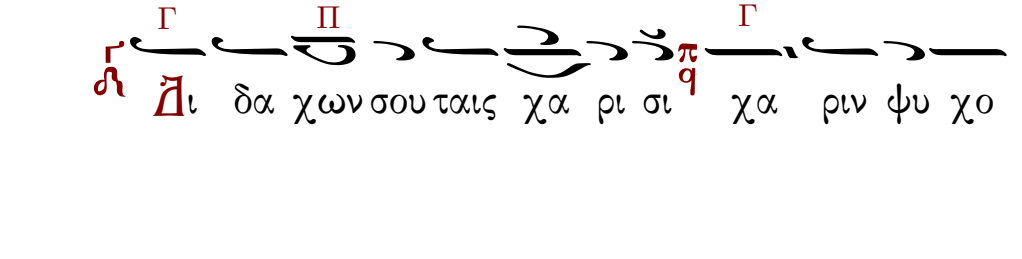

N Γ Δ
τρο φον και θει αν ελ λαμ φιν τη ψυ χη μου Πα

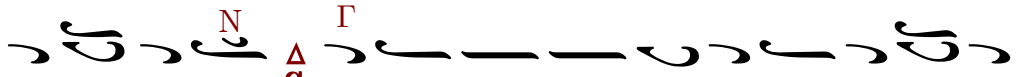
N Γ Δ
τερ βρα βευ ε και ει ρη νη δι δου τη καρ δι α

μου

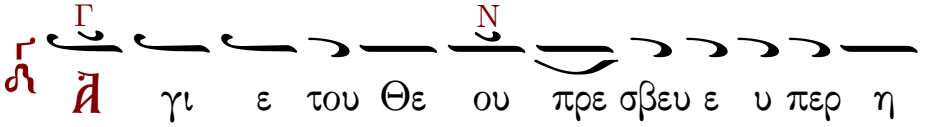
Γ N
Ἅ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

Γ
μων

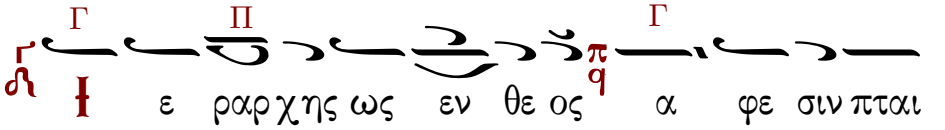
Γ Π Γ
Ἡ ε ραρ χης ως εν θε ος α φε σιν πται

N Γ Δ
σμα των και α πο λυ τρω σιν των κα κων η μων

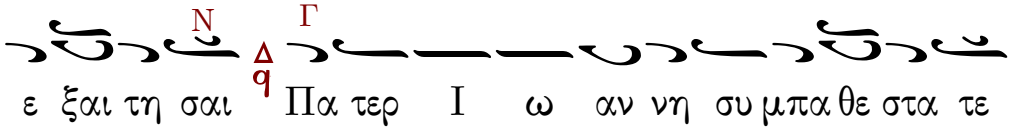
N Γ
ε ξαι τη σαι Πα τερ Ι ω αν νη συ μπα θε στα τε

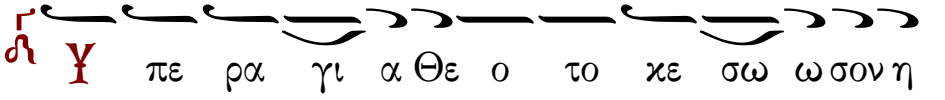
Γ
Ὑ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

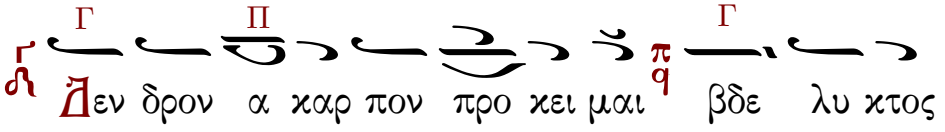
Γ Π Γ
Ἄεν δρον α καρ πον προ κει μαι βδε λυ κτος

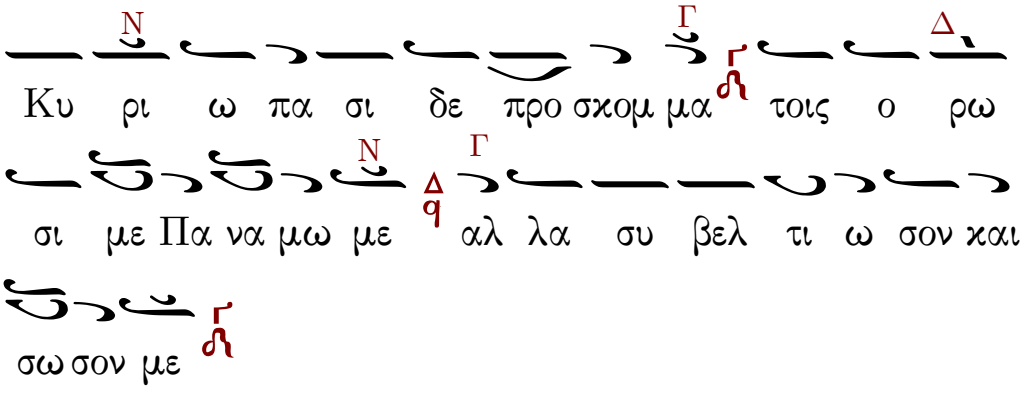

Ѡδὴ є'. Φώτισον ἡμᾶς

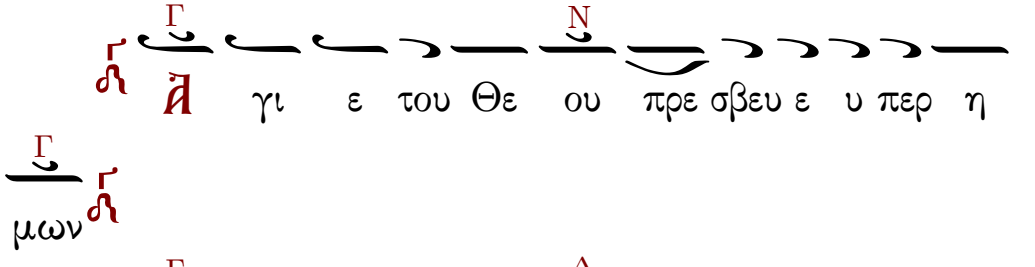

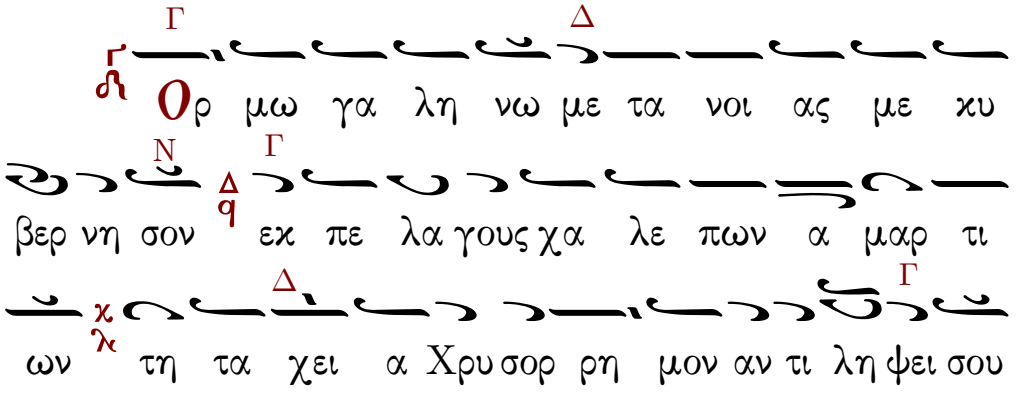

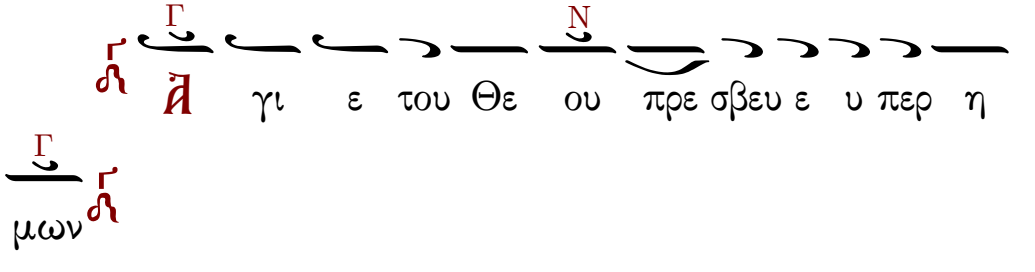

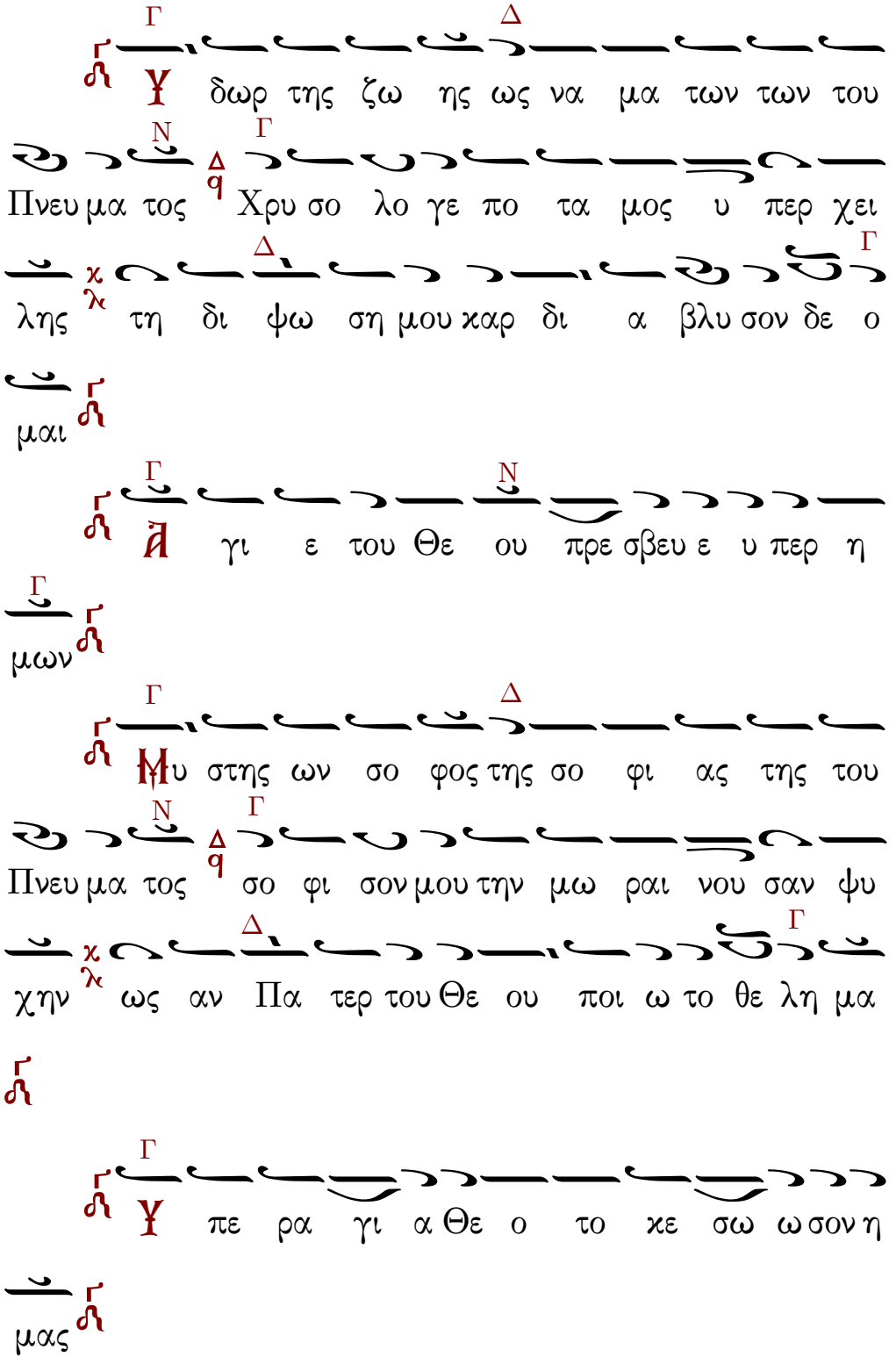
Υ δωρ της ζω ης ως να μα των των του
Πνευ μα τος Χρυ σο λο γε πο τα μος υ περ χει
λης τη δι ψω ση μου καρ δι α βλυ σον δε ο
μαι
Ἀ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
μων
Μυ στης ων σο φος της σο φι ας της του
Πνευ μα τος σο φι σον μου την μω ραι νου σαν ψυ
χην ως αν Πα τερ του Θε ου ποι ω το θε λη μα
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

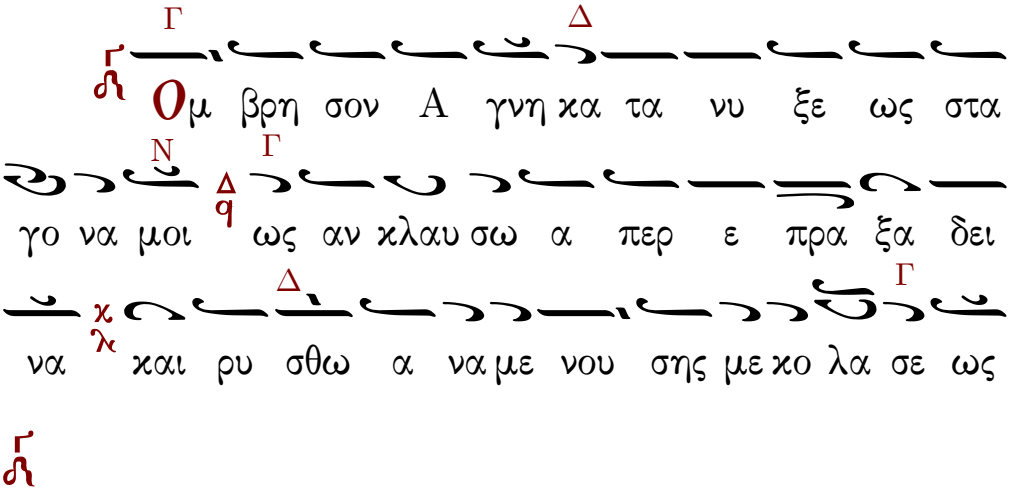

Ὠδὴ στ΄ Τὴν δέησιν ἐκχεῶ ...

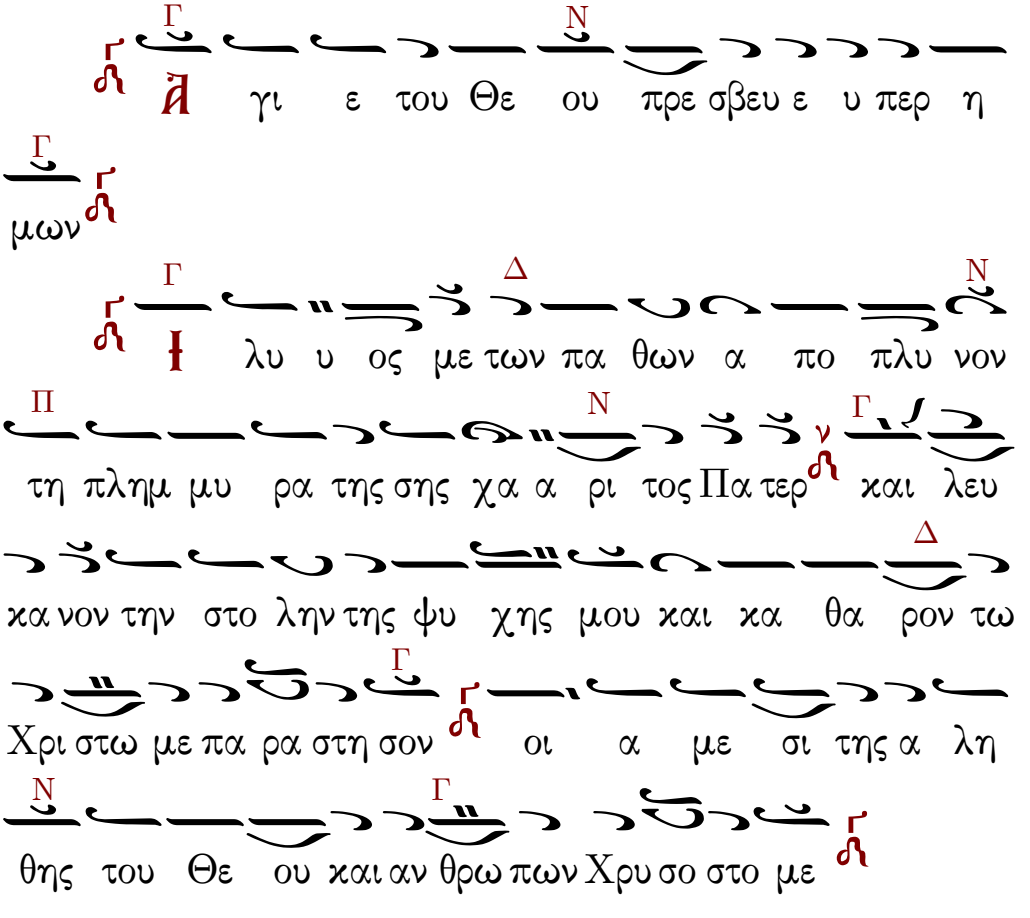

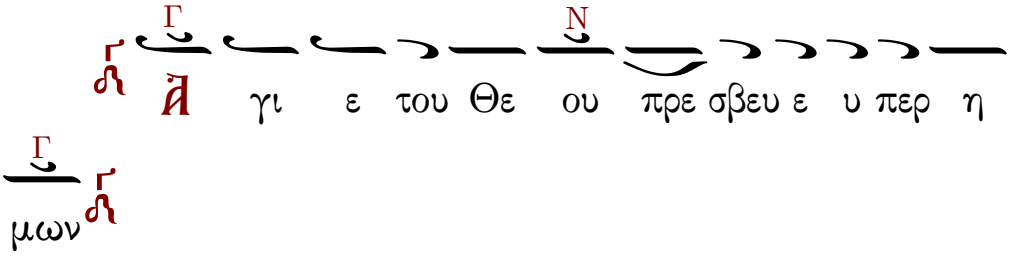
Γ N Γ
γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
μων

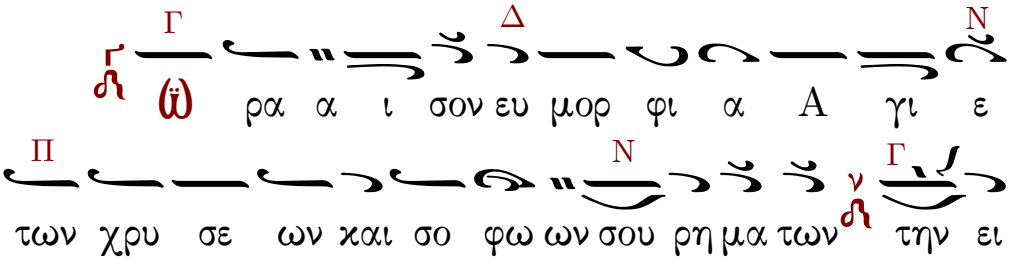
Γ Δ N
ρα α ι σον ευ μορ φι α Α γι ε
Π N ν Γ
των χρυ σε ων και σο φω ων σου ρη μα των την ει
Δ
δε χθη και ρυ πω σαν ψυ χην μου τη των πα θων εμ
Γ N
μο νη και φαυ λο τη τι και ι θυ νον με δυ σω πω
Γ
προς ζω ην Ι ω αν νη την κρειτ το να

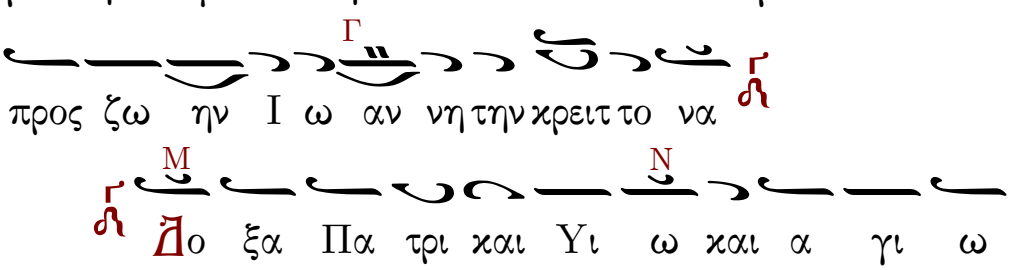
Μ N
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Γ
Πνευ μα τι

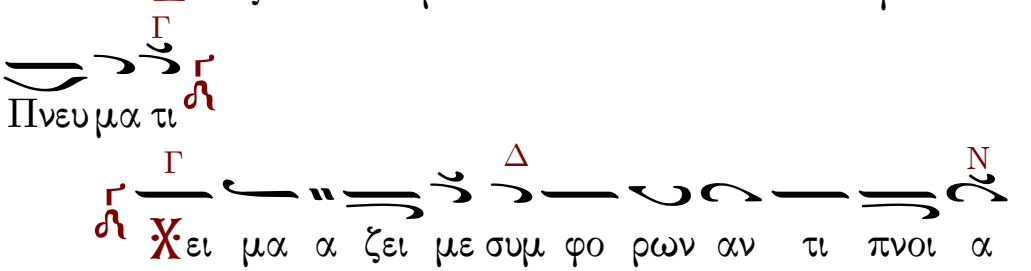
Γ Δ N
Χει μα α ζει με συμ φο ρων αν τι πνοι α
Π N ν Γ
και ποι κι λων πει ρα σμω ων κα ται γι δες αλ λα
Δ
την σην εκ βα θε ων ψυ χης μου ε πι βο ω μαι

Γ
βο η θει αν Α γι ε ην μοι πα ρα σχου συ μπα

Ν Γ
θως και τον τα ρα χον παυ σον του βι ου μου

Γ Ν
Ϗ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

Γ
αι ω ω νων α μην

Γ Δ Ν
Ρ υ σθει ει η μεν των βε λων του ο φε ως

Π Ν Γ
τη στερ ρα σου προ στα σι ι α Παρ θε νε και με τα

Δ
σχοι η μεν θει ας γα λη νης και ει ρη ναι ας ζω

Γ
ης δυ σω που μεν σε συ γαρ η μων κα τα φυ

Ν Γ
γη και γλυ κει α εν πα σιν αν τι λη ψις

Γ Δ
Ϯ ι α α σω σον α πο παν τοι ων κιν δυ

Ν
νων ω Χρυ σο λο γε τους εκ πο θου τη α ρω γη σου

Μ Ν
προσ τρε χον τας και τας αι τη σεις η μων α

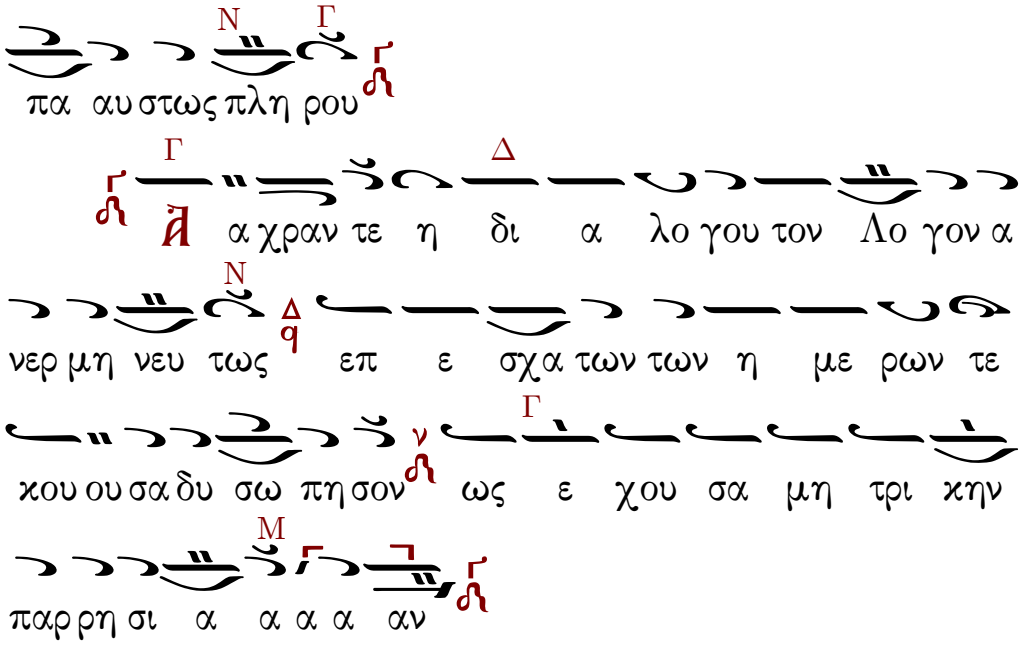

Ὁ Ἱερεύς·

Ἔλεησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ χοροί ἐν ἑκάστῃ αἴτησι τό:

Ἦχος Δι

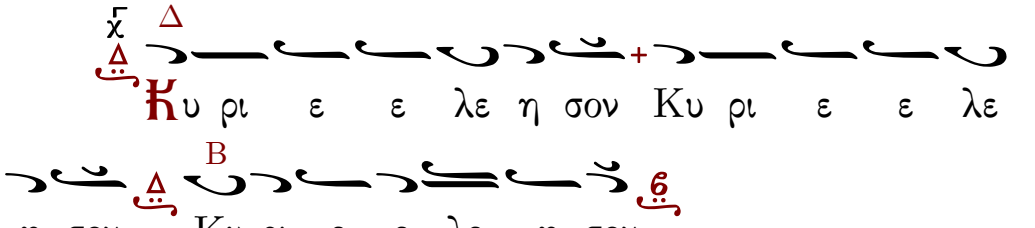

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ του Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ( ) καὶ πάσης της ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως των ἁμαρτιῶν των δούλων του Θεοῦ, πάντων των εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, των κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τη (κώμη,) ταύτη, των ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφειρωτῶν του ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (καί μνημονεύει τά ὀνόματα).

Ἱερεύς·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός:

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

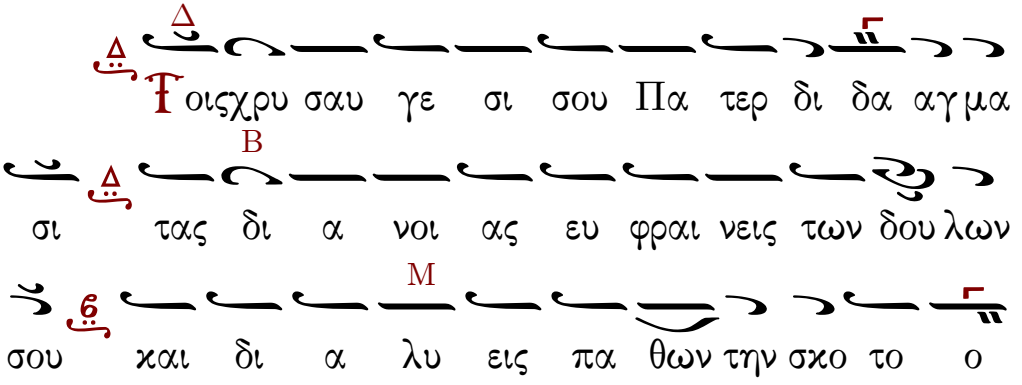

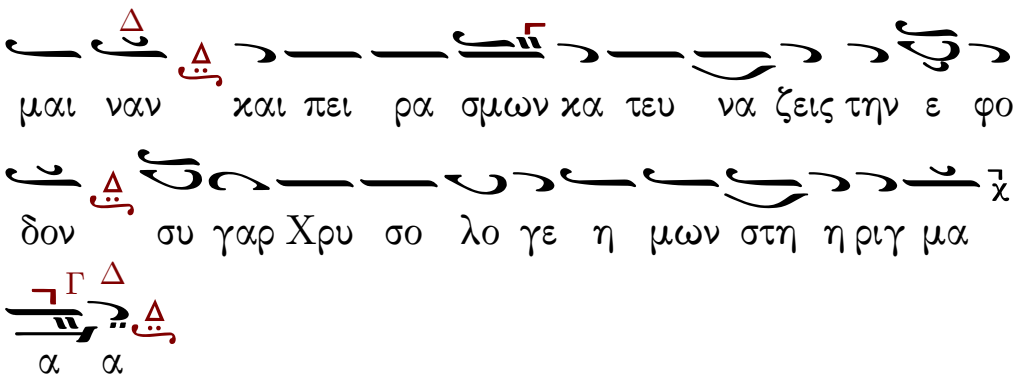

Προκείμενον Ἦχος β΄

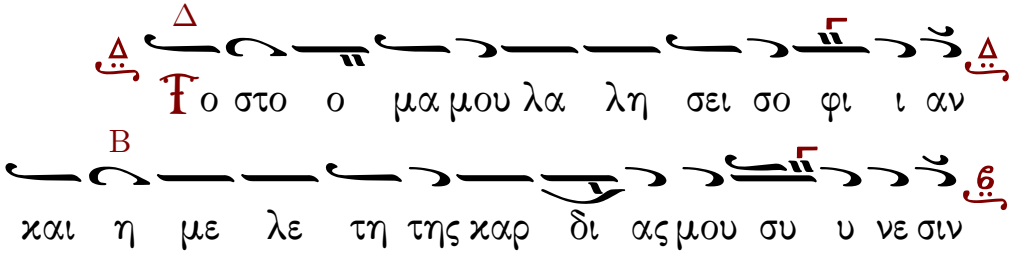

(δίς)

Στίχος: Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

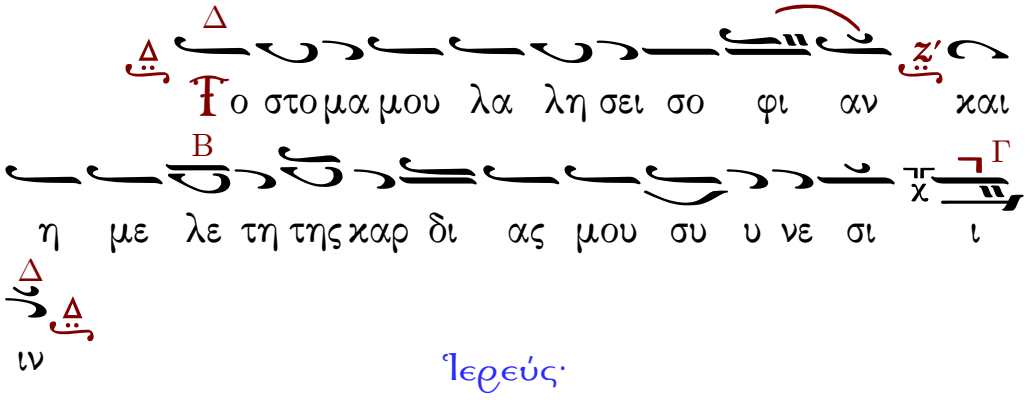

Ἱερεύς·

Καὶ ὑπέρ του καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορός:

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεύς·

Σοφία. Ὀρθοῖ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

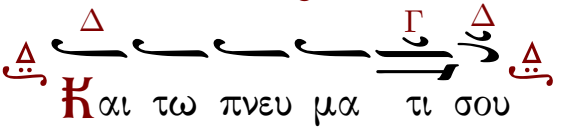

Ὁ Ἱερεύς·

Ἐκ τοῦ κατά Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:

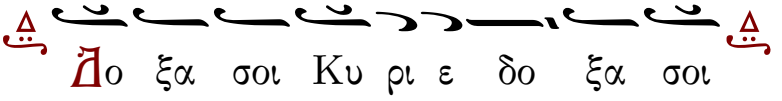

Ὁ Ἱερεύς·

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμί ἡ θύρα• δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καί εἰσελεύσεται καί ἐξελεύσεται καί νομήν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μή ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ• ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωήν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμήν ὁ καλός• ὁ ποιμήν ὁ καλὸς τήν ψυχήν αὐτοῦ τίθησιν ὑπέρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς καί οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστίν καὶ οὐ μέλει

αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμί ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καί γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα· καί τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καί ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν καί γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

Ὁ Χορός:

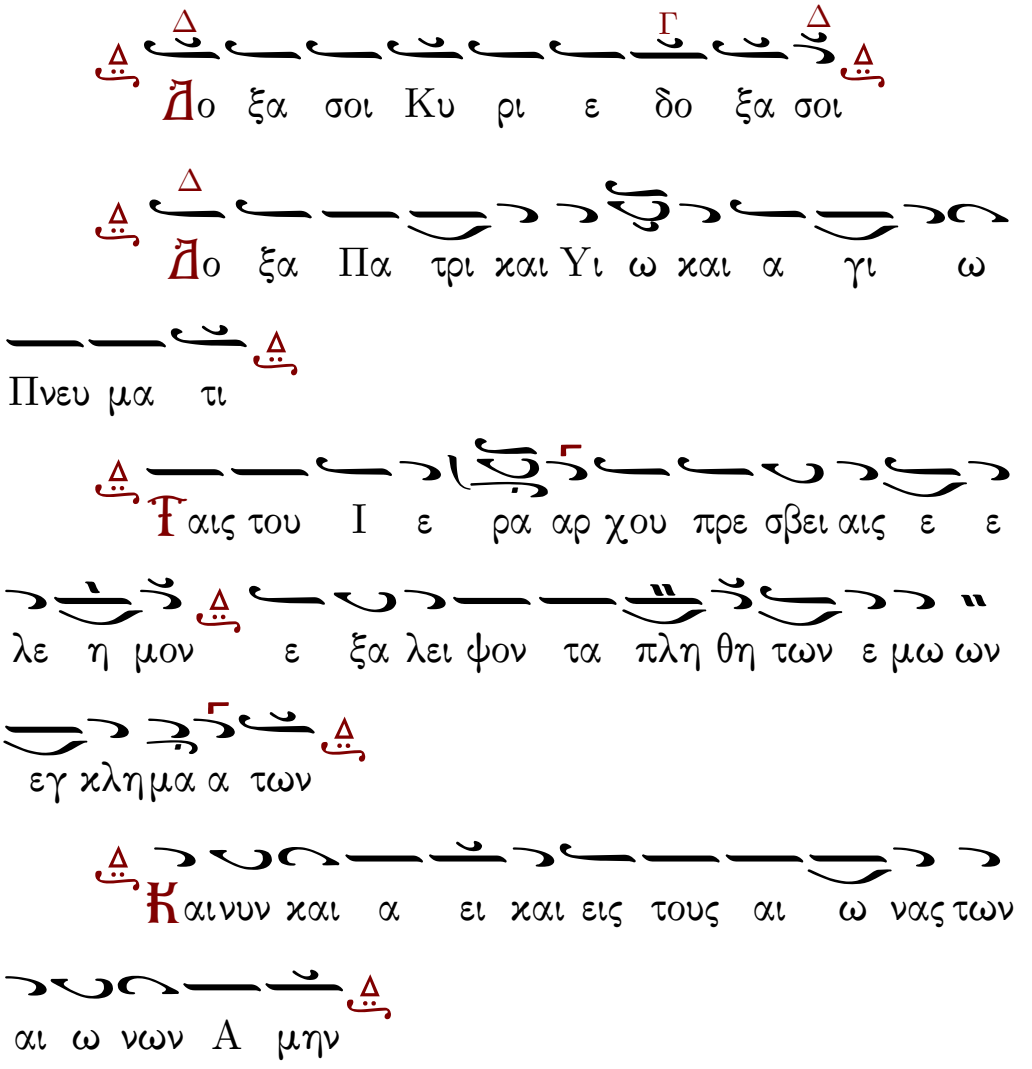

Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε

λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων

εγ κλη μα α των

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ο ος σου και

κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου ε

ξα λει ψον το α νο ο μη μα μου

Δ

Ορ γα νον ευ αρ μο στον της θε ι κης

Β

ε ποι πνοι ας γε γο νως Χρυ σο στο με τη

6

της πο λι τει ας σου κα θα ρο τη τι κα θα

Γ Δ

ρα αν τη ρη σον την ψυ χην μου Πα α α α τερ

Γ Δ

λο γι σμω ων του πο λε μη τορος και την καρ δι

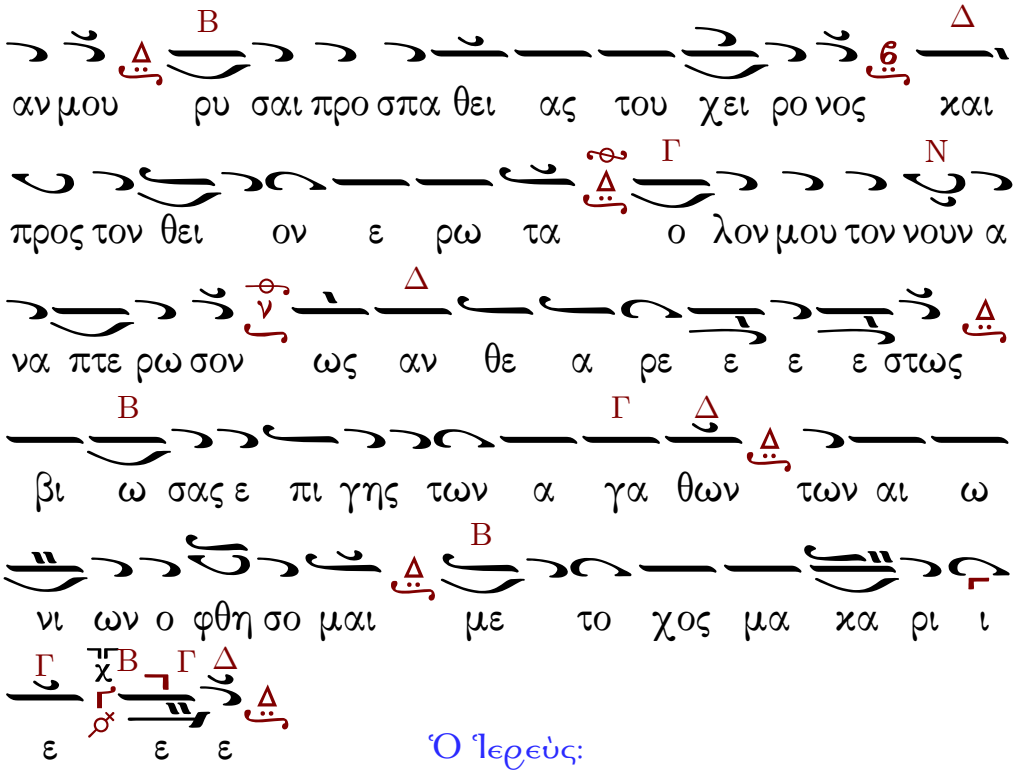

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν σου, καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καί κατάπεμψον ἐφ᾽ ἡμᾶς τά ἐλέη σου τά πλούσια. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καί πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καί Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καί Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, καί

Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν· τῶν αγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καί Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καί Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων Μαρτύρων γυναικῶν· Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς Φωτηνῆς, Μαρίνης· Παρασκευῆς και Εἰρήνης καί πάντων τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναού), τῶν ἁγίων καί δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας), καί πάντων σου τῶν Ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορός:

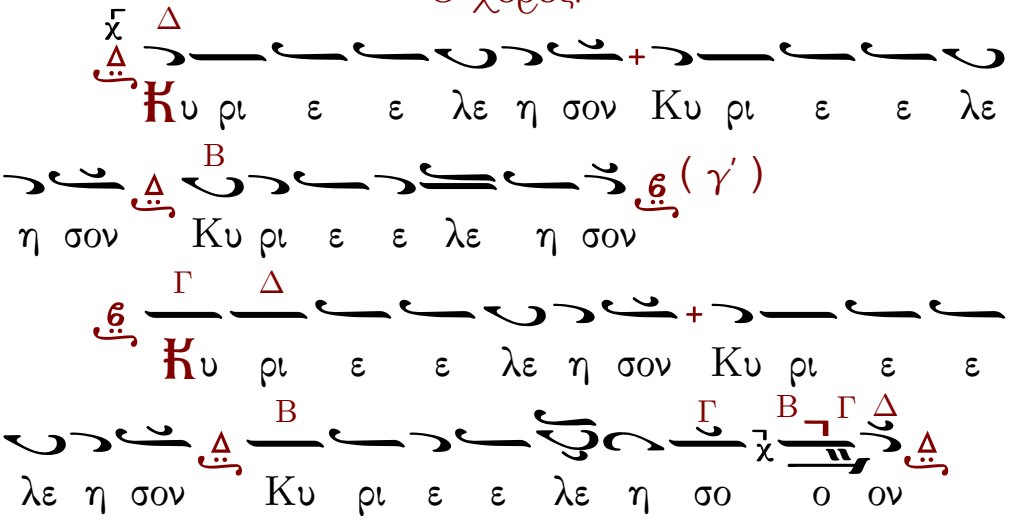

Ὁ Ἱερεύς:

Ἔλέει, καί οἰκτιρμοῖς, καί φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητός εἶ, σύν τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄ Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Γ N
Ἅ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
Γ
μων

Π N
Ὑ πο φη τα των α α νω του Θε ου μυ
Γ
στη ρι ων σο φε Χρυ σο στο με συ νε τι σον
τον νουν μου τη ση δι δα σκα λι α συ νι
Δ Γ N
ε ναι το θε λη μα του δι α γα α πην πολ λην
Γ
σω μα το θε εν τος Λο γου

Γ N
Ἅ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
Γ
μων

Π N
Σω τη ρι ας προς τρι ι βον εκ πα θων α
Γ
νο δι ας και πα ρα βα σε ων αν θελ κυ σον

υ ψο θεν και ι θυ νον α ξι ως Ι ω

Δ Γ

αν νη Χρυ σο στο με τους ε ξαι του ουν τας θερ

Ν Γ

μως την σην ε πι ι στα σι αν

Γ Ν

Ἀ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

Γ

μων

Π Ν

Ο υ ρα νος ω σπερ α αλ λος δι η γει του

Γ

Σω τη ρος την δο ξαν Α γι ε δι ο την γε

ω θει σαν ου ρα νω σον ψυ χην μου θε ο

Δ Γ

λη πτω φρο νη μα τι και πο λι τει ει α σε

Ν Γ

μνη και τρο ποις ε ε να ρε τοις

Γ

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

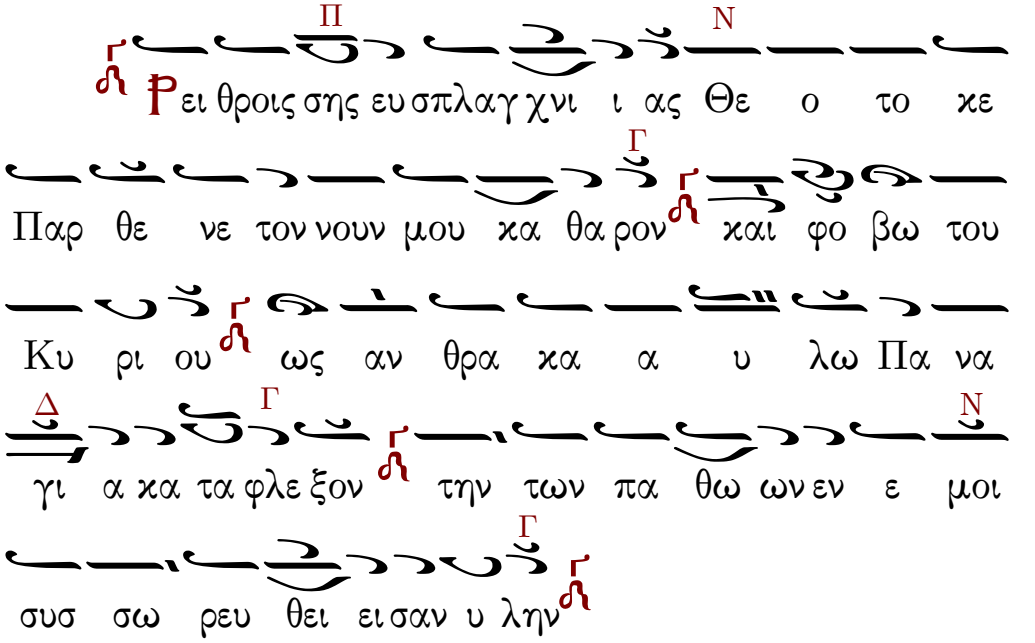

Ὠδὴ η΄ Τὸν Βασιλέα

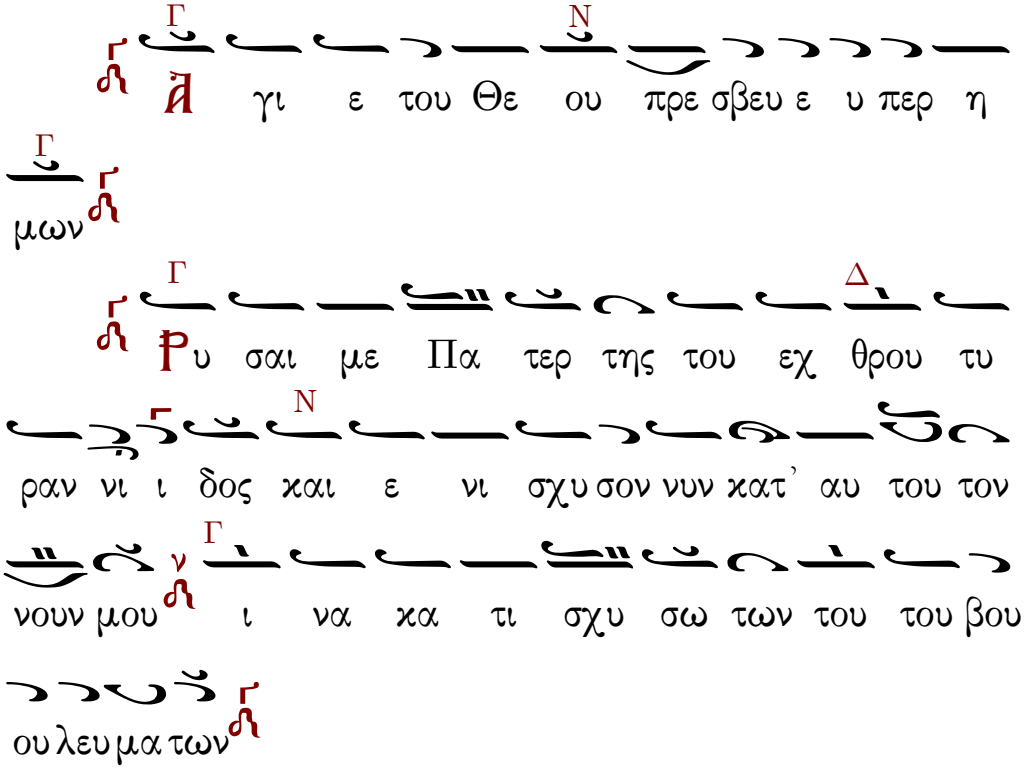

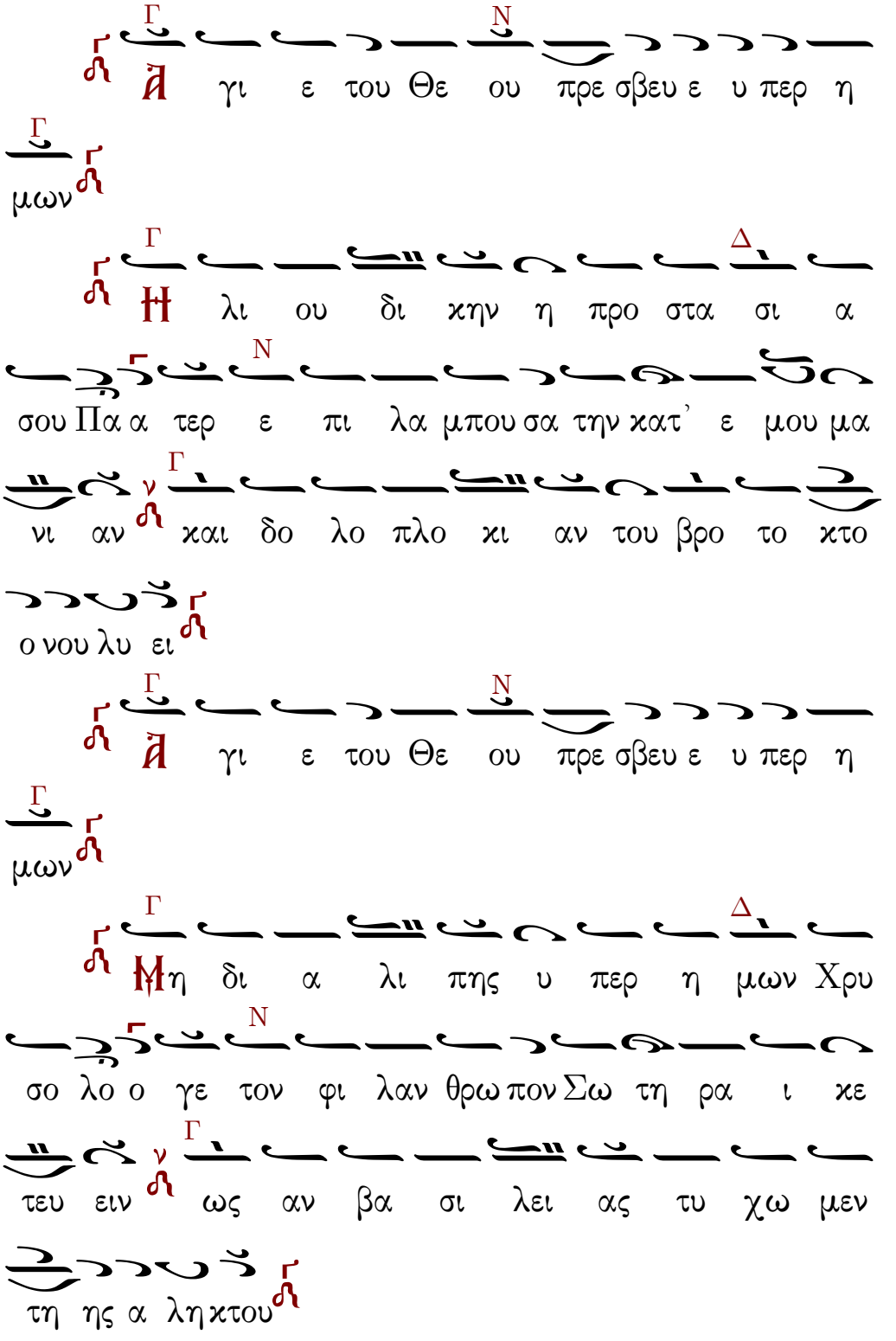
Γ N
Ἀ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
Γ
μων
Γ Δ
Ἡ λι ου δι κην η προ στα σι α
N
σου Πα α τερ ε πι λα μπου σα την κατ᾽ ε μου μα
Γ
νι αν και δο λο πλο κι αν του βρο το κτο
ο νου λυ ει
Γ N
Ἀ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
Γ
μων
Γ Δ
Μη δι α λι πης υ περ η μων Χρυ
N
σο λο ο γε τον φι λαν θρω πον Σω τη ρα ι κε
Γ
τευ ειν ως αν βα σι λει ας τυ χω μεν
τη ης α λη κτου

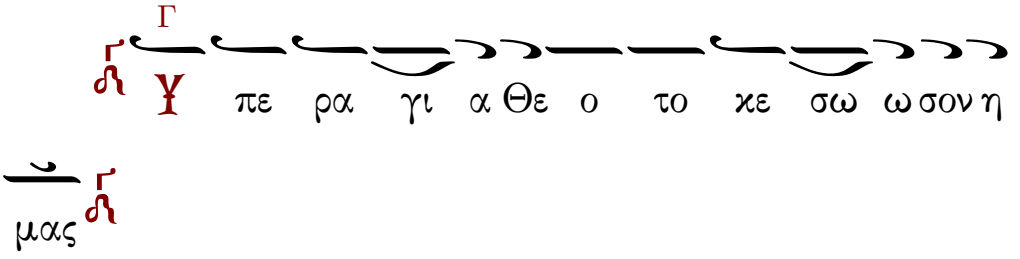

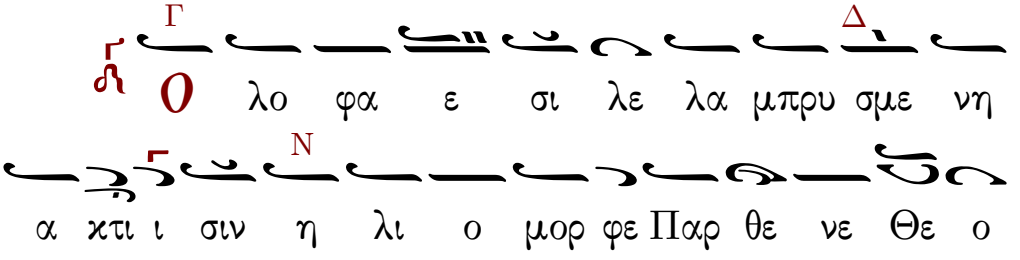

Ὠδὴ θ' Κυρίως Θεοτόκον

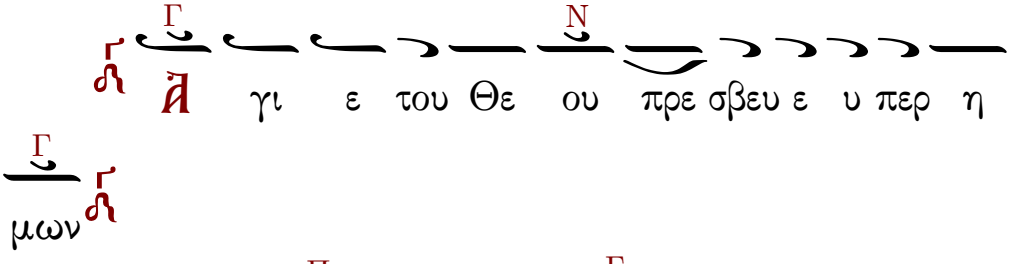

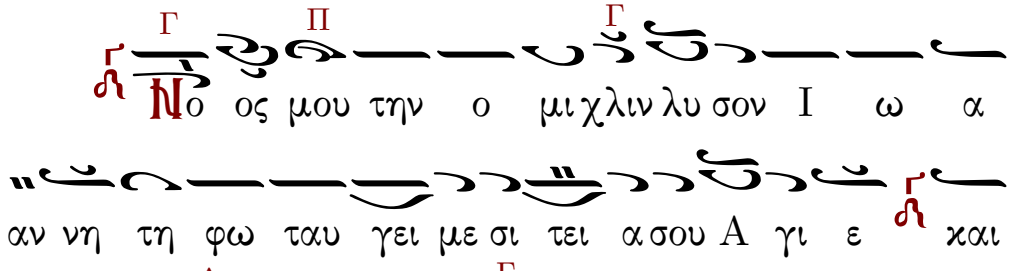

Γ N

Ἀγι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

Γ

μων

Γ Π Γ

Χα λη νην και ει ρη νην σω φρο να τε βι

ι ον και πο λυ πλο κων σκαν δα λων εκ λυ τρω σιν

Δ Γ

τοις προς την σην α φο ρω σι πρε σβει αν αι ρη σε

M N

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Γ

Πνευ μα τι

Γ Π Γ

Με γι στων χα ρι σμα των εμ πλε ως υ πα

αρ χων χα ρι τω σον μου τον νουν χα ρι τω νυ με

Δ Γ

και με χρι τε λουζ ω ης μου προ στα της φα νη θι

Γ N

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

Γ

αι ω ω νων α μην

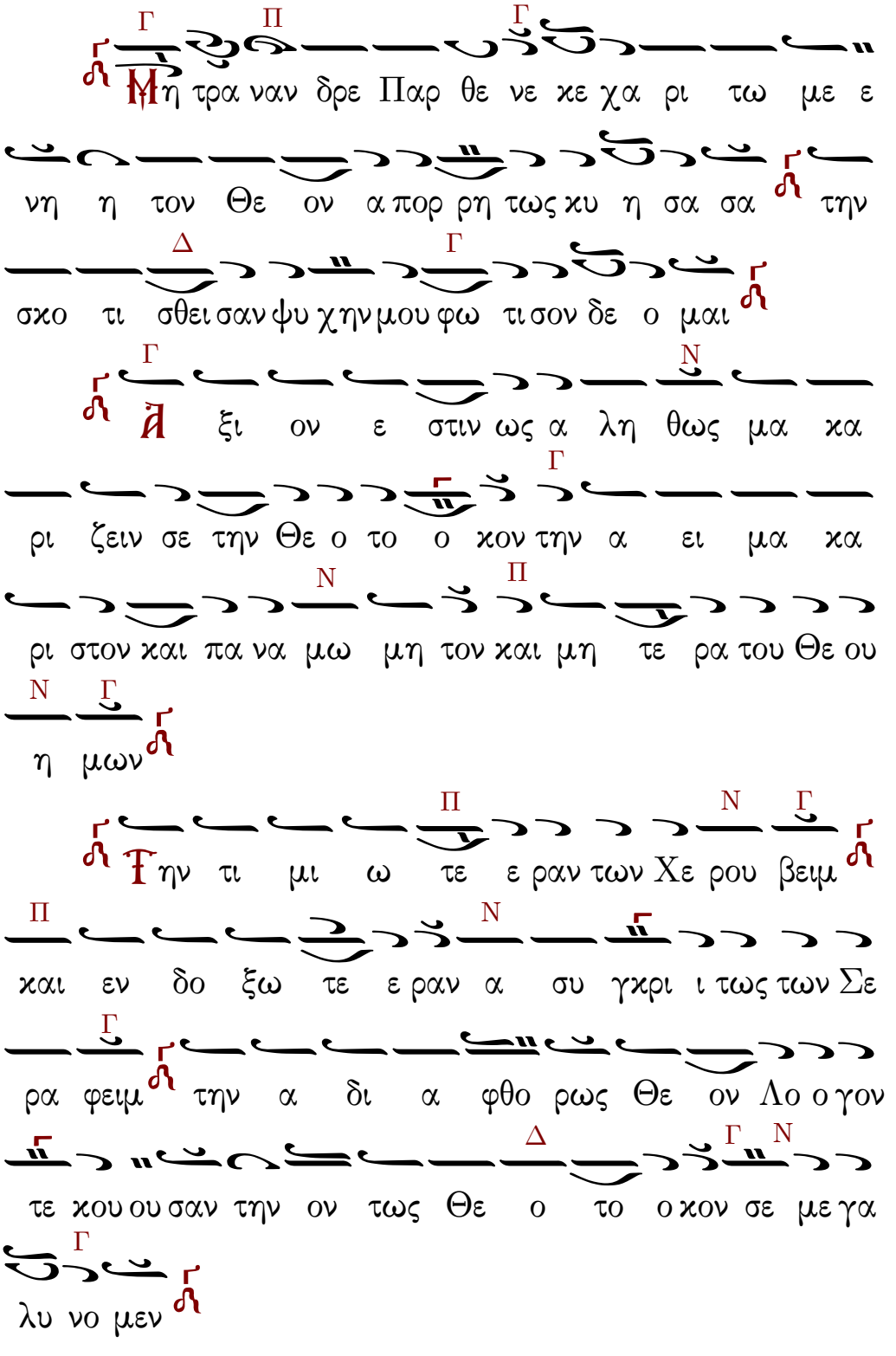
Μη τρα ναν δρε Παρ θε νε κε χα ρι τω με ε
νη η τον Θε ον α πορ ρη τως κυ η σα σα την
σκο τι σθει σαν ψυ χην μου φω τι σον δε ο μαι
Ἀ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
ρι ζειν σε την Θε ο το ο κον την α ει μα κα
ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε ρα του Θε ου
η μων
Ἣ την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξω τε ε ραν α συ γκρι ι τως των Σε
ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον
τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα
λυ νο μεν

Γ Δ

Χαι ροις ο της Χα ρι τος θη σαυ ρος χαι

Γ Μ Γ

ροις η κι θα ρα των του Πνε ευ μα τος δω ρε ων

χαι ροις Χρυ σο λο γε ο χρυ σουρ γι α λο

Δ Ν Γ

γων η μων κα θω ρα ι ι ζων νουν και δι α νοι

αν

Γ Δ

Ορ γα νον πο λυ φω νον και τερ πνον ω

Γ Μ Γ

φθης Χρυ σορ ρη μον αρ μο νι ι ας α να φω νουν

α ρε των α γι ων και ευ σε βων δογ μα των

Δ Γ

τας θει ας α να βα α σεις κο σμου τοις πε ρα σι

Γ Δ

Γλωσ ση χρυ σορ ρη μο νι και σο φη πα

Γ Μ Γ

σιν υ πο γρα φεις με τα νοι οις ας τας α παρ χας

και της ευ σπλαγ χνι ας Θε ου τον Θει ον πλου

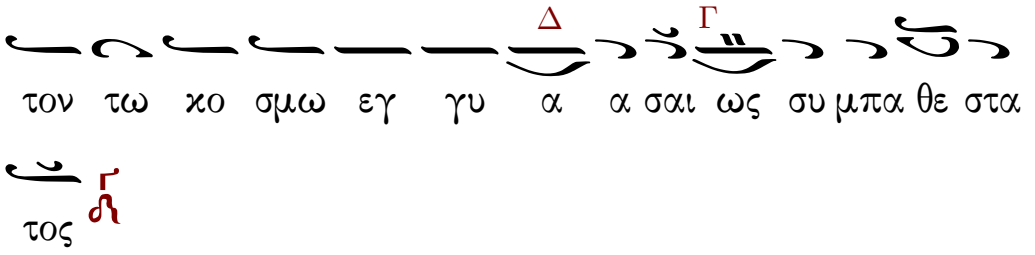
Δ Γ
τον τω κο σμω εγ γυ α α σαι ως συ μπα θε στα
τος

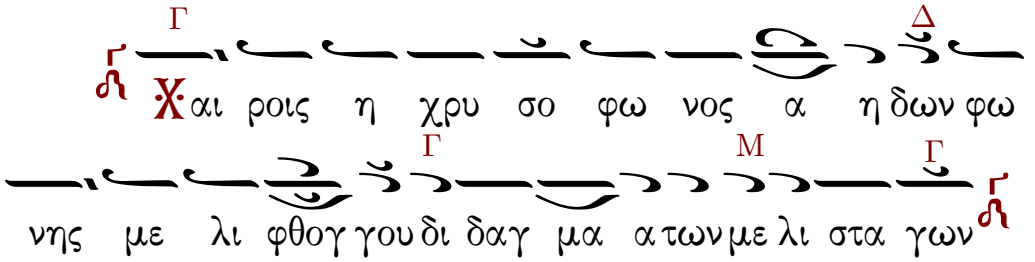
Γ Δ
Χαι ροις η χρυ σο φω νος α η δων φω
Γ Μ Γ
νης με λι φθογ γου δι δαγ μα α των με λι στα γων
+
χαι ροις υ πο φη τα ελ λαμ ψε ων α υ

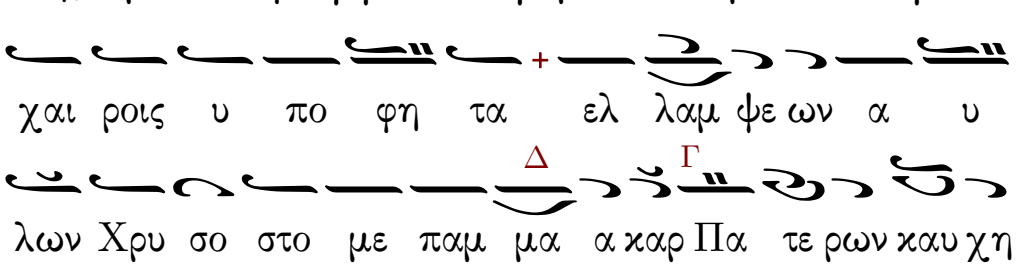
Δ Γ
λων Χρυ σο στο με παμ μα α καρ Πα τε ρων καυ χη
μα

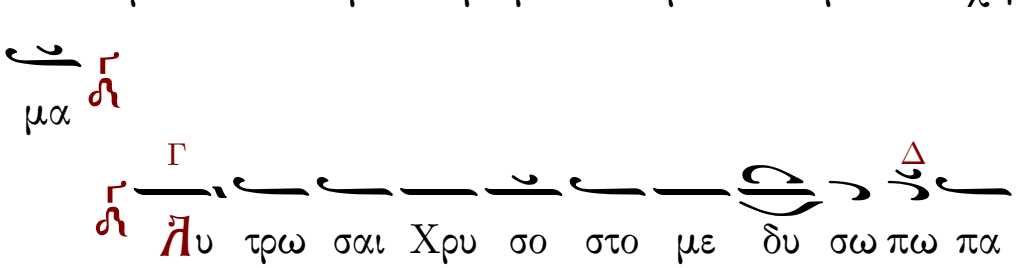
Γ Δ
Ἅυ τρω σαι Χρυ σο στο με δυ σω πω πα
Γ Μ Γ
θων α μαρ τι ας την ψυ χη ην μου την τα πει νην
+
και της με τα νοι ας φω τι σον ταις α κτι
+ Δ Γ
σι τυ φλωτ τον τα τον νου ουν μου ταις πα ρα βα σε
σι

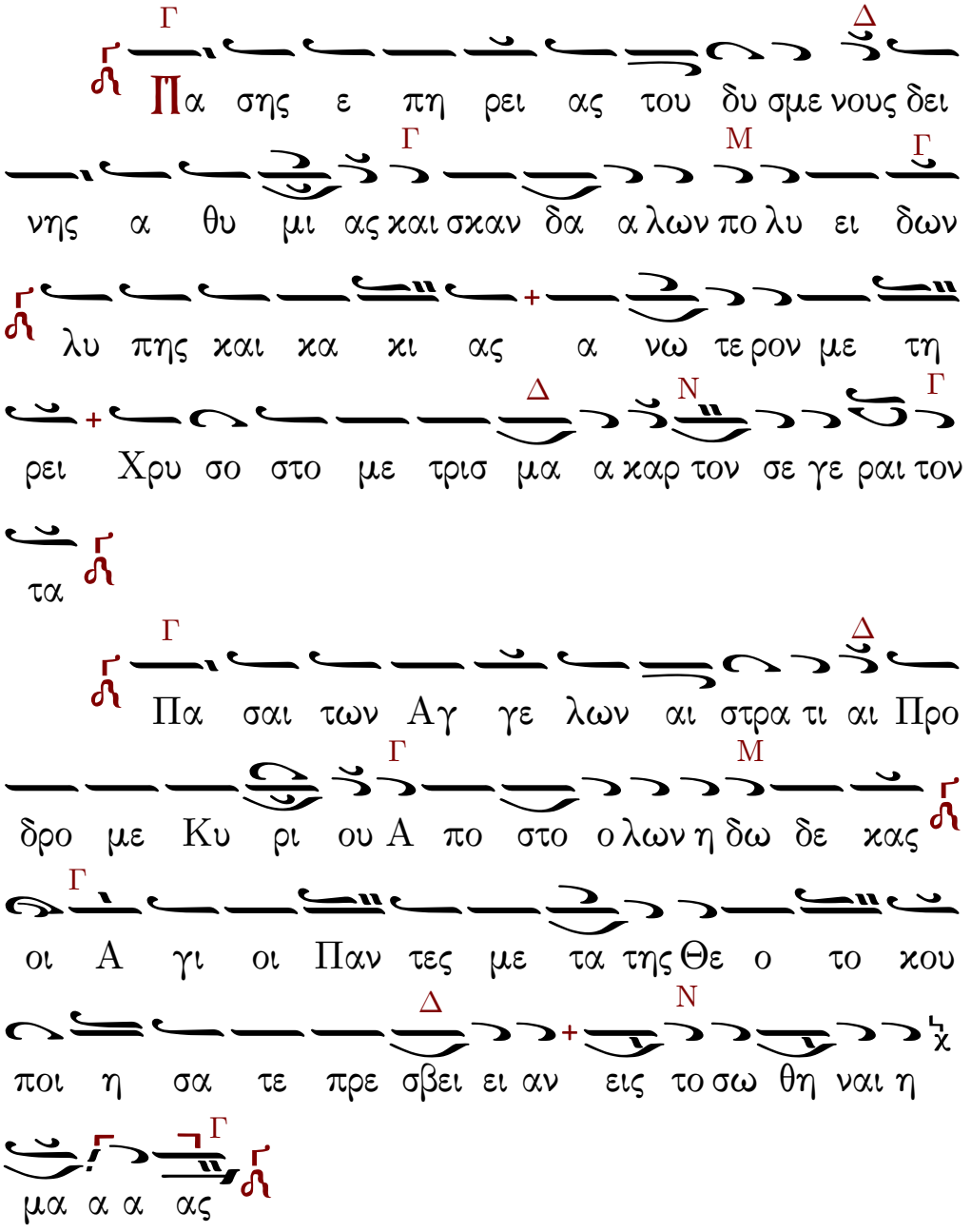

Ὁ Ἀναγνώστης:

Τὸ Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταὶς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοίς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοὶς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς:

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου
Ἦχος πλ. δ΄

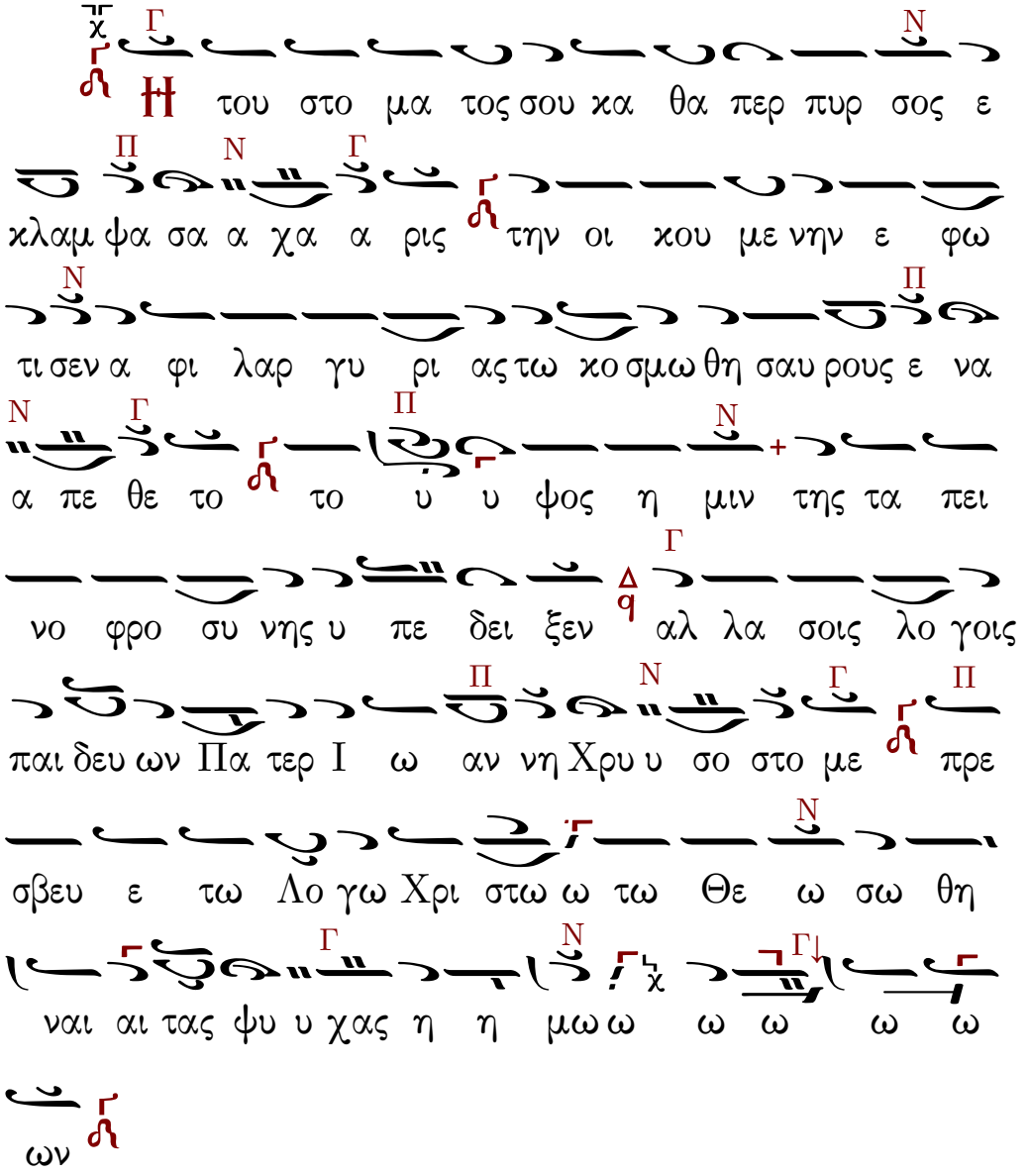

Ὁ Ἱερεύς·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ χοροί ἐν ἑκάστη αἴτησι τό:

Ἦχος Δι

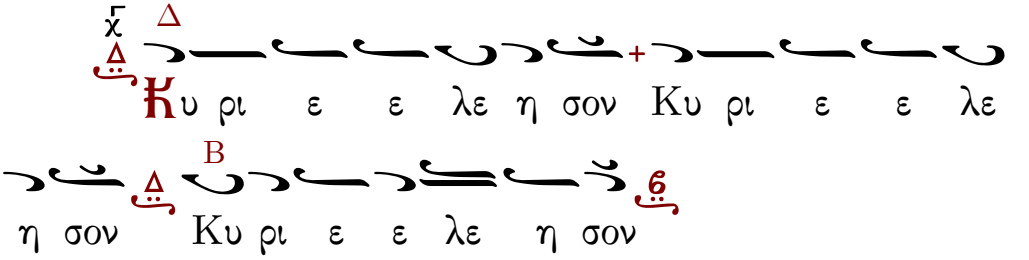

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ του Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης της ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός

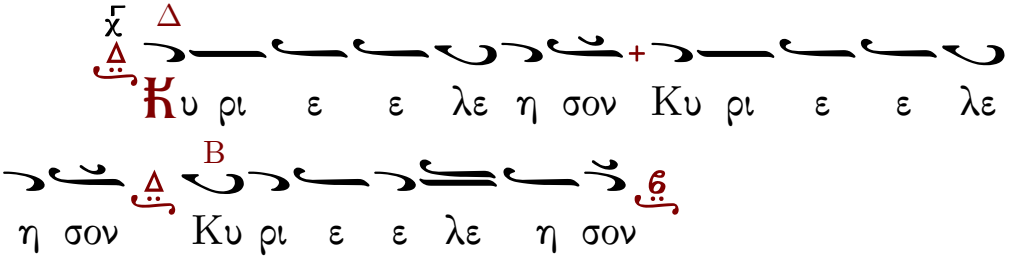

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως των ἁμαρτιῶν των δούλων του Θεοῦ, πάντων των εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτη, καί τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (καί μνημονεύει τά ὀνόματα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τήν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καί τήν πόλιν ταύτην, καί πᾶσαν πόλιν καί χώραν ἀπό ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καί αἰφνιδίου θανάτου· ὑπέρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καί εὐδιάλακτον, γενέσθαι τόν ἀγαθόν καί φιλάνθρωπον Θεόν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργήν καί νόσον, τήν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην, καί ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτού ἀπειλῆς, καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα καί ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καί τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· καί ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπί ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καί ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων καί φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς·

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καί παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῶν ἁγίων, ἐνδόξων και πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν οσίων και θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καί Δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) οὗ καί τήν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καί πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καί σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος καί ἐλεήμων Θεός.

Ἦχος β΄ Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

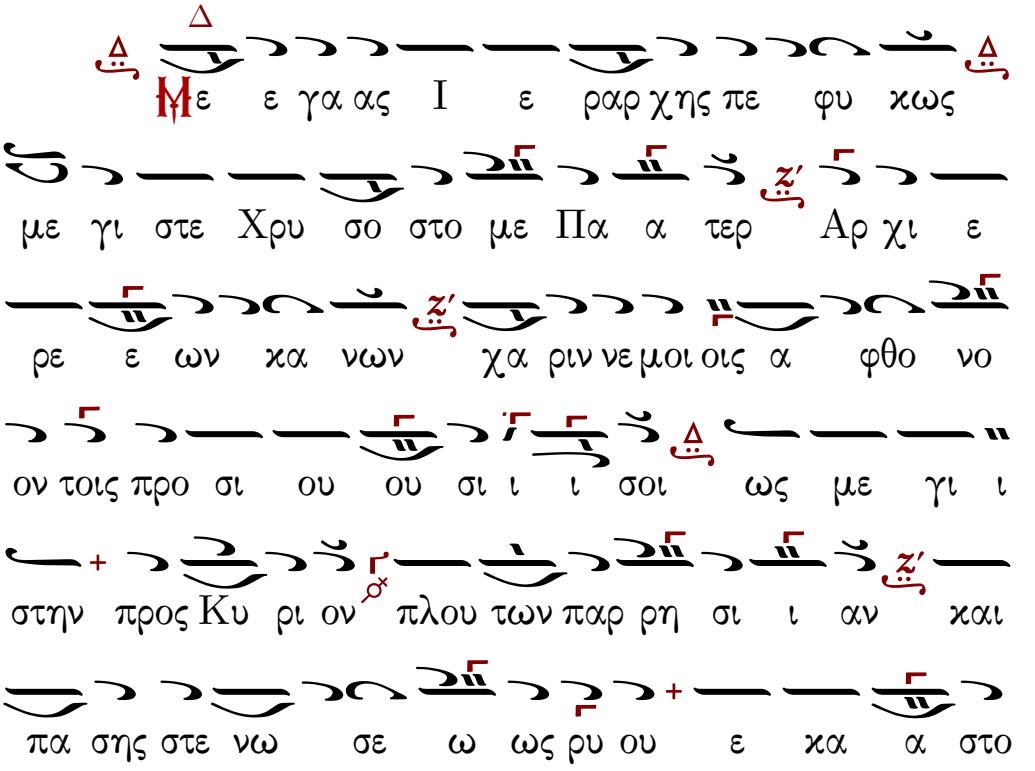

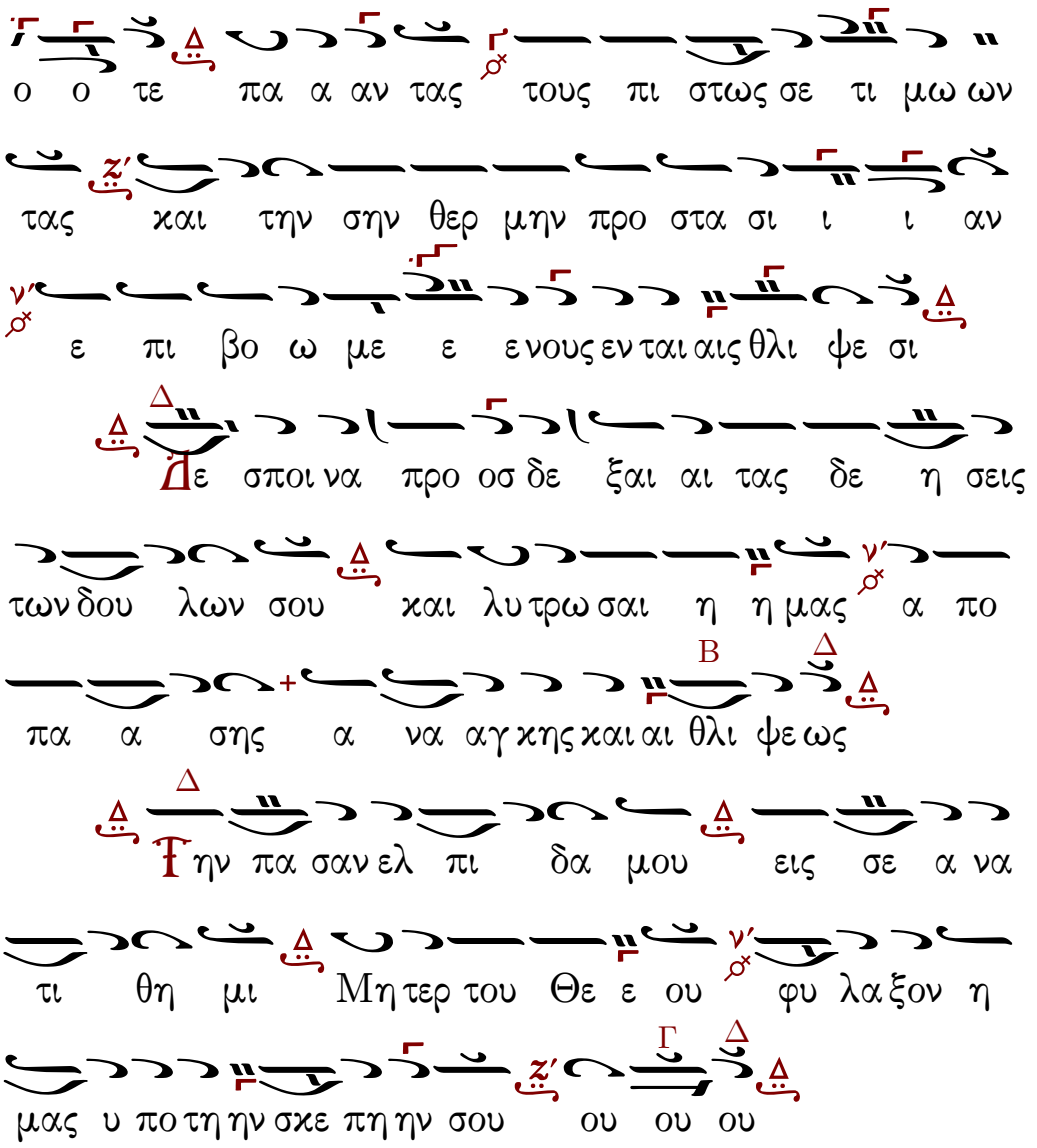

Ὁ Ἱερεύς·

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός:

Ἡ καταγραφή καί ἡ Ἠλκτρονική ἐπεξεργασία τοῦ ἔργου
ἔγινε με το πρόγραμμα
"Μελωδός" τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου.
www.melodos.com

Ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος,
χελιδὼν ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος,
τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα,
ἡ πέτρα ἡ ἄρρηκτος τῶν πιστῶν ὑπογραμμός,
τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος,
ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων Ἀποστόλων,
ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις,
μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.